

ע"פ 59085/08 - מאיר מזרחי, אמ.וו.אמ קומ בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 59085-08 מזרחי ואח' נ' פרקליטות המדינה, מחלוקת כלכלית

בפני כבוד הנשיא טל

כבוד השופט בורנשטיין

כבוד השופט בוסטן

המערערים

1. מאיר מזרחי

2. אמ.וו.אמ קומ בע"מ

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

פתח דבר

.1. לפנינו ערעור על הכרעת דין וגזר הדין של בית משפט השלום בראשון לציון בת"פ 11-09-2009 לפיו הורשו המערערים, לאחר ניהול הוכחות, בסיווע לארגון או עירicht מSchedulerים אסורים, הגרלות והימורים לפי סעיף 225 בצירוף סעיף 31 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); בעבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין; בעבירה של שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך נוסף מוסף בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין; ובUBEירה של מסירת ידיעה כזבת או מסירת דוח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך נוסף, התשל"ז-1975 (להלן: "חוק מס ערך נוסף") בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

.2. על המערער, מאיר מזרחי, נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לביל יubar עבירה לפי פרק ח' סימן י"ב לחוק העונשין ולפי פרק ב' לחוק איסור הלבנת הון; קנס כספי בסך 100,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה. על המערערת, חברת אמ.וו.אמ קומ בע"מ, הוטל קנס בסך 50,000 ₪.

כן חולטו למערערים כספים בסכום כולל של כ-1,650,000 ₪, שנטפסו במשרדי המערערת וכיספים שהיו בחשבון בסכום של 158,179 ₪.

רקע עובדתי

.3. המערער הקים בשנת 2007, את המערערת - חברת אמ.וו.אמ קומ בע"מ (להלן גם: "החברה"), הנאשמת עמו בכתב האישום (להלן ביחיד: "המערערים"). המערער היה מנהלה

בפועל של החברה, וניהל את התנהלותה הפיננסית.

4. המערער עסק יחד עם אחרים - יואל אזרי, רונלד אפשטיין ומשה דרעי - בין חודש ינואר 2007 ועד לחדש יוני 2010, בין היתר, בשיווק ומכירת של כרטיסים מסווג "פרי פייד" אשר שימשו אמצעי תשלום באתר אינטרנט שונים: כרטיס "ואליו ארד", שיעוד לביצוע תשלום באתר של חברת "יקטור צ'נדלר" וכרטיס "קאש ארד", שיעוד לביצוע תשלום באתר של חברת "סטן ג'ימס". מדובר באתר הימורים באינטרנט, שנוהלו על ידי חברות她们 בעלות אותו שם (להלן "החברות הזרות"), אשר בתקופה הרלוונטית אפשרו לגולשים מישראל לשחק משחקים אסורם כהגדרכם בחוק העונשין, לרבות משחקי רולטה, בלאק-ג'ק ופוקר.

5. בתקופה הרלוונטית הנפקו המערערים מאות אלפי כרטיסים מסווג "ואליו ארד" ו"קאש ארד". הcredits הופצו מהמרים בישראל באמצעות שיווקם דרך בתי עסק שהוו נקודות מכירה - קיוסקים ופיצוציות, כאשר תמורת המכירה עמדה לכל היותר על 4 מיליון ש"ח ו- 10 מיליון דולר. שליחי ההפצה של המערערים היו יאיר עזרי ושאל גולן.

הקשרות של המערערים עם החברות הזרות נעשתה באמצעות רונלד אפשטיין (להלן: "**אפשטיין**"), שפעל בשירות החברות בישראל.

6. הcredits נשאו ערך כספי ספציפי והוטבע עליהם קוד בן 16 ספרות אשר נמסר למערערים על ידי החברות, והוא הקוד הקליד המשמש באתר החברות לצורך זיכוי חשבון באתריהם ושימוש בהם. מכירת הcredits התאפשר רק לאחר קיודם, בהתאם שנעשה על ידי המערערים מול החברות. המערערים גבו عمלה בשיעור של 7% עד 10% מתמורה מכירת הcredits והיתה הועברה לחברות הזרות בחו"ל: 410,000 דולר לפחות הועברו על ידי המערערים לחשבון בנק של החברות הזרות, 500,000 דולר לפחות נמסרו על ידי המערערים בזמן לשילוח מטעם חברת "יקטור צ'נדלר", סכום נוסף מעט מ- 8,969,000 דולר העיבו המערערים לידי חברת "יקטור צ'נדלר" וסכום נוסף מעט מ- 1,166,000 דולר העיבו המערערים לידי חברת "סטן ג'ימס".

7. המערערים אף הגיעו דו"חות כזבים בגין עסקאות המערערת, במטרה להתחמק מתשלום מס, בהסתירם את היקף האמתי של ההכנסות שנותרו בידים בעקבות מכירת הcredits.

הכרעת הדין של בית המשפט קמא

8. המערערים הודו כי עסקו במכירת כרטיסי "ואליו ארד" ו"קאש ארד" המיועדים לביצוע תשלום באתר האינטרנט של חברת "יקטור צ'נדלר" וחברת "סטן ג'ימס". אלא שלטענתם פעילותם במכירת כרטיסי חיוב אינה מהוות סיוע לארגון או עירכת הימורים היהו אמצעי תשלום, אחד מני רבים, באתרים; אשר הציעו תוכן מגוון, כולל גם תוכן חוקי שאינו הימורים. עוד טענו המערערים כי לא הייתה להם כל מעורבות בתפעול האתרים, בקביעת תכניותם, ניהולם או בשליטה בהם וכי פעילותם של אתרים אלה בתחום הימורים מתקיימת אף ללא פעילותם.

כנ טענו המערערים כי לא התקיים אצלם היסוד הנפשי הנדרש להרשעתם שכן הם לא התכוונו לבצע עבירה ופעילותם בוצעה באופן גלוי ושקוף. כן נטען כי המצב המשפטי באשר לחוקיות מכירת credits

חייב המשמשים גם לפעולות אסורה באתר אינטרנט אינו ברור, וכי כל עוד לא נעשתה הסדרה חוקיתית של הסוגיה לא ניתן להרשעם בדרך של פרשנות.

המערערים אף טענו להסתמכות על חוות דעת משפטית לפיה לא הייתה מניעה משפטית לפעולותם, וכן להגנה מן הצדק משום אכיפה בררנית פסולה.

9. בית המשפט קמא קבע כי מעשי המערערים מקיים את רכיבי היסוד העובדתי שבבירות הסיווע לעריכה ולארגון של משחקים אסורים, שכן הם אפשרו את ביצוע העבירה ויצרו את התנאים לקיומה.

בית המשפט קמא הדגיש כי אין מחלוקת על כך שהפעולות באתר חברת "ויקטור צ'נדלר" ו"סטן ג'ימס" כוללה גם פעילות שהוא בגדר הימורים אסורים, וכך, על בסיס הריאות שהובאו בפנוי, שהוכח מעבר לספק סביר כי יייעודם העיקרי של הכרטיסים אותם מכרו המערערים היה לפעולות של הימורים.

בית המשפט קמא הדגיש כי אף אם היה מוכח שהכרטיסים שימשו גם לפעולות בתוכן תמים בהםutrums, לא היה בכך כדי להוכיח את פעילות המערערים.

10. אשר ליסוד הנפשי, בית המשפט קמא קבע כי הוכח שהמערער ידע שפעולותם של האתרים היא בהימורים האסורים בישראל, והוא מודיע לכך שעיסוקו בשיווק ומכירת כרטיסים, אשר אפשרו למהמרים להשתמש באתרים, מסייע לפעולותםארגון ובעריכת משחקי הימורים, וכי בכך למעשה, תורמת פעילותם לציצת התנאים לשם ביצוע העבירה העיקרי.

11. בית המשפט קמא דחה את טענת המערערים לפיה פעילותם עולה לכל היוטר לכדי העבירה שבסעיף 227 לחוק העונשין, אשר עניינה במכירת כרטיסים המעידים על זכות להשתתף בהימור, או לכדי העבירה שבסעיף 226 לחוק העונשין שעניינה סיוע למשחק אסור, משומש שאין מדובר במשחקים בודדים ומפני שהמערערים לא מכרו כרטיסים שהעידו על זכות להשתתף בהימור אלא מכרו כרטיסים אשר היו אמצעי תשלום במשחקי הימורים.

12. בית המשפט קמא דחה את טענת החבורות בחו"ל אינה אסורה, אין בכך כדי להסביר על האיסור לסייע לביצוע העבירה העיקרי שנעשה בישראל.

13. בית המשפט קמא דחה את טענת ההסתמכות של המערערים על חוות דעת משפטית שנערכה לביקשם, בגיןוק שאין מדובר בטעות במצב דברים מאחר שהסתמכות לא הייתה כנה ותמת לב.

14. בית המשפט קמא אף דחה את הטענה לביטול כתוב האישום מחמת אכיפה בררנית פסולה, בכך בוCi המערערים לא עמדו בנטל ההוכחה המוטל עליהם בהקשר זה.

15. אשר לעבירה של פעולה ברכוש אסור קבע בית המשפט קמא כי אף אם פעילות החבורות הזרות בחו"ל, בעצם הארגון או עירicit הימורים באמצעות אתר אינטרנט המציעים משחקי הימורים, היא חוקית, הרי שעבירות המקור הרלוונטיית לעניין זה היא העבירה של סיוע לארגון או עירicit הימורים והיא בוצעה בישראל.

16. בית המשפט קמא אף קבע כי אין הצדקה להבנה בין רכוש אסור הקשור ביצוע עבירה לבין רכוש אסור הקשור ביצוע עבירה של סיוע לביצוע עבירה, וכי הוצאת המugal המשני של ממציע עבירות המקור מגדיר תחולת חוק איסור הלבנת הון מנוגדת ל��ילת החוק ולאינטראס הציבורי אותו הוא בא לשרת.

17. במסגרת בחינת התקיימותם של יסודות העבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור בנסיבות העניין, הדגיש בית המשפט קמא, בכל הנוגע ליסוד העובדתי של העבירה, כי משנקבע על ידו כי מעשי המערערים בשיווק ומכירת crtisטים מהווים עבירה של סיוע לארגן או עריכת הימורים, מילא מתבקשת המסקנה כי הכספי שקיבלו המערערים כתוצאה מפעילותם האסורה, מהווים רכוש שמקורו בעבירה. עוד קבע בית המשפט קמא כי מדובר ברכוש אסור הגדרטו בסעיף ב' לתוספת השניה לחוק איסור הלבנת הון, שכן מחומר הריאות עולה כי מדובר היה בכיספים שスクום עולה על 450,000 ₪ - בין פעולה אחת ברכוש ובין בכמה פעולות ברכוש המצתברות לסקום האמור בתוך תקופה של שלושה חודשים.

בית המשפט קמא מצא כי הוכחו יסודות הרכיב של עשיית פעולה בכיספים בעלי זיקה לעבירה, בהדגישו כי בנסיבות העניין מדובר היה בין היתר בפעולה של המרת כספים וערבות הרכוש האסור ברכוש אחר.

בית המשפט קמא אף קבע שהתקיימה אצל המערערים הידיעה כי הרכוש הוא אסור.

18. באשר לעבירה של שימוש במרמה ותחבולה במטרה להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 711(ב)(8) לחוק מס ערך נוסף, קבע בית המשפט קמא כי התקיימו היסודות העובדיים לעבירה זו, מאחר שהוכח כי תמורה crtisטים התקבלה בידי המערערים, לכל הפחות בחלוקת, בכיסף מזומן, והוכח כי המערערים לא הוציאו קובלות בגין כל תמורה שנתקבלה בידם, אך שלמעשה אין בפנקסי הקובלות שהוצגו כדי לשקוף באופן מלא ואמיטי את היקף הכנסתותיהם ממכירת crtisטים. כמו כן, קבע בית המשפט קמא כי הוכחה שהמערערים הפחיתו סכומים שנרשמו בקובנות מקורות ולא הנפיקו חשבוניות כנדרש על פי דין.

אשר ליסוד הנפשי קבע בית המשפט קמא כי מחומר הריאות עולה שהמערערים פעלו בשיטות בדרכי מרמה ותחבולה, על מנת להעלים הכנסתות חייבות במס, ומכאן למסקנה לפיה הם היו מודעים לחבות במס החלה על הכנסתותם ולטיב מעשייהם בהקשר זה וכוונתם הייתה להשתמט מתשלום מס.

19. אשר במסגרת לעבירה של מסירת ידיעה כזבת או מסירת דוח או מסמך אחר הכלולים ידיעה כאמור במטרה להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 711(ב)(1) לחוק מס ערך נוסף, קבע בית המשפט קמא כי הוכח שדיוח המערערים למנהל המע"מ היו כוזבים, והתנהגו מלהמודת על כוונה להשתמט מתשלום מס כדין.

לאור האמור הרשעם בית המשפט קמא בכל העבירות שייחסו להם בכתב האישום המתוקן (בשנית).

גזר הדין של בית המשפט קמא

20. בית המשפט קמא קבע כי העבירות נשוא הרשעה קשורות בקשר הדוק, בהיותן חלק ממשכת עברינות אחת, ולפיכך יקבע עונש אחד לכל העבירות.

21. בקביעת מתחם העונש הולם התחשב בית המשפט כמו בערכים המוגנים הרבים שנפגו, בהם - ההכרה שאדם צריך להתרנס מעובדה או משלח יד לגיטימיים ולא דרך התעשרות מהירה התלויה בגורל, ומונעת התמכרות להימורים, הרלוונטיות יותר שאת ביחס להימורים מוקונים. בית המשפט קמא עמד על החשיבות שבעניין מהחרמה ומרთיעה בעבירות אלה, לרבות בעבירות סיווע להן.

בית המשפט קמא אף התייחס לערכים המוגנים שעומדים בסיס חוק איסור הלבנת הון וצין כי מידת הפגיעה בערכים בנסיבות העניין הייתה משמעותית, בשל העובדה הכספי שעברו תחת ידי המערערים. עוד ציינו הערכים המוגנים לפי חוק מס ערך נוסף והגינוי בהתייחס לעברינות כלכלית הפוגעת בשוויון בשיטת נטל המס. בנסיבות העניין מדובר בפגיעה עצמתית, שהרי העבירות בוצעו על פני תקופה ממושכת ולאחר שהוועלם מס בהיקפים גדולים.

22. בית המשפט קמא בחר את מדיניות העונישה הנוגאת ומצא כי במקרים דומים הוטלו על הנאים עונשים למנוע רוחב.

בית המשפט קמא אף התייחס לעונשה שהוטלה על נאים אחרים במסגרת הפרשה הנדונה, כולל לא עבר פלילי, בצדנו כי - על גולן שאול, ששימש כמפיק ושלח לחברה ולפיקר הירושע בסיווע בארגון הימורים, נגזרו 5 חודשים מאסר בעבודות שירות ומאסר מוותנה; על יair אושר, שהעניק שירות מחשوب למערערת וסיווע בשיתוף של כרטיסי משחק ולפיקר הירושע בסיווע לארגון הימורים, הוטל מאסר מוותנה; על לזר-RLF רוז, אשר סיווע להדפסת הכרטיסים עבור החברה ולפיקר הירושע בעבירות סיווע להימורים, נגזרו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ומאסר מוותנה; ואילו על אפטין, שותפו של המערער בעסק, נגזרו שנתי מאסר בפועל וכן שנתי מאסר על תנאי.

לצד זאת, הדגיש בית המשפט קמא כי קיים הבדל משמעותי בין הנאים השונים בפרשה, וכי גזר הדין בעניינים של המפיצים לא יכול להוות אמת מידה לעונשו של המערער מכיוון שמדובר בחברה שונה בתכליות שהרי הם לא נהנו מרוחיחה, ומן הטעם שהמערער הירושע אף בעבירות מס. בית המשפט קמא ציין כי גזר הדין היחיד שיכול להוות אמת מידה לקביעת עונשו של המערער הוא זה של אפטין, אך גם זאת במסיג, שכן, בשונה מהמערער, אפטין נטל אחריות על מעשיו.

23. בית המשפט קמא אף הביא בחשבון בקביעת המתחם את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהן: העבודה שלቤירות קדם תכנון מוקדם והן בוצעו באופן שיטתי; הנזקים שנגרמו כתוצאה מביצוע עבירות הימורים לחברה, לשולטן החוק ולמהמרים עצמם, וכן הנזקים שנגרמו כתוצאה מביצוע עבירות המס, המתבטאים בשיעור המס שנגרע מ קופת המדינה; העבודה שהגם שלמערער היו שלושה שותפים שחילקו ברוחחיהם, הוא היה הרוח החיה והדמות הדומיננטית בניהולה של החברה, הוא זה שהקים אותה כמסגרת תאגידית לפעילויות האסורה, הוא שכר את שירותיו רואה החשבון והוא מושעה החתימה והאחראי על הנהלותה הכלכלית והחשבונאית; כן נשקלה העבודה שהמערער לא המשיך בביצוע העבירות לאחר שנקהך בפרשה זו.

24. לאור כל האמורקבע בית המשפט קמא את מתחם העונש הולם בין שנתי מאסר לשלש שנים מאסר בפועל.

כןקבע בית המשפט קמא את מתחם הकנס הרואו בין 100,000 ₪ ועד 300,000 ₪.

25. בית המשפט קמא לא מצא כי קיימים בנסיבות העניין שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

26. אשר לגזירת עונשו של המערער בגדר המתחם, התחשב בית המשפט קמא בנסיבות הבאות: הפגיעה של העונש במערער ובמשפחהו, בהתחשב בכך שבנו מוכר כנכה ואשתו חלה בעבר בסרטן ונמצאת ביום בעקב; בית המשפט קמא ציין כי אף על פי שנטען כי מצב הכלכלי של משפט המערער אינו קל, לא הוציאו מסמכים לביסוס טענה זו; העובדה שהמערער בחר שלא ליטול אחריות על מעשיו ועל כן אינו זכאי להקלת עונשיות; העובדה שהמערער לא הסיר את המחדלים, אף לא מקצתם; העובدة כי חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות עד למועד מתן גזר הדין והעדר עבר פלילי מצד המערער.

בית המשפט קמא אף נתן דעתו לשיקול הרתעת הרבים, ואכיפת מניעת עבירות הימורים מקרים ועבירות כלכליות, בשל הרוח הכלכלי הטמון לצידן - שיקולים הגוררים ככל על נסיבות אישיות של נאשם ולפיכך הוענק להם משקל ממשמעות בנסיבות העניין.

עוד הדגיש בית המשפט קמא כי הוא הביא בחשבון את העובدة שהמערערים לא ניהלו אתר הימורים ולא גרפו את מלא סכומי הימורים לכיסם, אלא אך את העמלה שנגזרה ממחזור המכירות, אך עם זאת פעילותם המאורגנת של הנפקת ושיווק כרטיסים היוצאה אמצעי תשלום לפעולות הימורים ובכך הם אפשרו את הגשמהה של עבירות ארגון הימורים.

27. בית המשפט קמא אף מצא לנכון להורות על חילוט כל הכספיים שנתפסו, להבדיל מחייב דירת מגורייהם של המערער ורעיתו, וזאת בהתחשב במצבה הרפואי, כאמור, ובמצב בנים הנסמך עליהם.

טענות המערערים בתמצית

28. המערערים לא נטלו חלק בניהול האתרים, ובארגון ועxicת המשחקים. לא ניתן לראות בהפצצת כרטיסי החיבור, אשר שמשו אמצעי סליקה בלבד, אחד מימי רבים, כסיעו לארגון ועxicת משחקים אסורים בישראל, בפרט כshedobar באתרם ביןלאומיים שפועלים בחו"ל כחוק וברישון. גם שלא המערערים היו מתקיימים אותם האתרים והחברות היו ממשיכות לפעול כסדרן בחו"ל, כפי שהן עדין פועלות כיום.

אין בעצם גביית הכספיים מגולשי האתרים משום תרומה לארגון ועxicת המשחקים על ידי החברות הללו. לכל היותר, סייעו המערערים לגולשים לשחק ולשלם עבור המשחקים, להבדיל מסיע לחברות הזרות, כך שלכל היותר יש בمعنىיהם משום סייע לעבירה של קיום משחק אסור לפי סעיף 226 לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיף 227 לחוק העונשין מאחר שהקרטיסים העידו על זכות הגולשים להשתתף במשחק בגובה הערך הנקיוב בקרטיס.

29. בית המשפט קמא לא דן בטענות ההגנה בעניין אי תחולת דיני העונשין לאור מיקום ביצוע העבירה, וזאת נכון לקביעתו שהסיוע לארגון הימורים התקיים בארץ ועל כן עבירת הסיעו היא עבירת פנים. ואולם, מאחר שארגון ועxicת המשחקים נעשה באופן חוקי במקום מושבן של החברות הזרות, הרי שאין תחולת לדיני העונשין הישראלים ולא ניתן לומר כי התקיימה העבירה של ארגון ועxicת משחקים אסורים. משכך, אף אין לומר שהתקיימה עבירת הסיוע להימורים, אפילו בוצע הסיוע בארץ.

30. הוואיל ועבירות הארגון ועריכת משחקים אסורים אינה מתקיימת שכן אינה יכולה להיחשב עבירה מכך, הרי שגם הסיווע לא יכול להיחשב עבירה מכך, ומכאן אף לא מתקיימת עבירה לפי חוק איסור הלבנתה הונ.

עבירת הסיווע לארגון ועריכת משחקים אסורים אינה כלולה בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנתה הונ, שהוא חוק מאד דרמטי הנוטן כל' אכיפה ממשמעותיים בפרט בתחום ההייוט, ובניגוד לעמדת בית המשפט קמא מדובר ברשימה סגורה של עבירות. יש היגיון רב בא' הכללת סיווע לביצוע עבירה עבירה מכך בפני עצמה להבדיל מעבירה עיקרית, שהרי עונשו של המסייע הוא מחצית העונש הקבוע בחוק למבצע העיקרי. פרשנותו של בית המשפט קמא בעניין זה מרחיבת את תחולת חוק איסור הלבנתה הונ על מעגליים רחבים מאוד של הצדדים לעבירה באופן הנוגד את כוונת החוקן שלא בכדי לא קבע זאת במפורש, בשונה למשול עבירות "קשר קשור" שהוגדרה בנפרד.

31. יש לזכות את המערערים מחמת אכיפה ברנית. ההפלה התבטאה בא' חקירה ובאי העמדה לדון של גורמים מרכזיים בפרשה, לצד ישות דרכי פעולה אולטרנטטיביות, כגון הוצאת מכתבי התראה ונקייתת סעדים מנהליים כלפי חלק מהගורמים, להבדיל מהאכיפה הפלילית שננקטה כלפי המערערים.

כך לדוגמא, כלפי חברות האשראי וחברות ההימורים, הסתפקה המשיבה בהוצאה מכתבי התראה, וכך כלפי ספקי האינטרנט אף הוצאה בנוסף צווי מנעה. ואילו לגבי הבנים לא ננקטו שום אמצעי אכיפה.

ההפלה מקוממת במיוחד בהתחשב בכך שהמערערים רק סייפקו שירות סליקה, בעוד שיש גורמים אחרים שגם העבירו את כספי ההימורים לגולשים הישראלים.

32. יש לזכות את המערערים אף נוכח הסתמכותם על חוות דעת משפטית שקיבלו ממומחה לדיני הימורים, ובזה נאמר כי לא קיימת מנעה חוקית מכך, לשוק או לעשות שימוש בכרטיסי ה"קAsh כארד". גם אם בית המשפט קמא סבר כי המומחה שגה בחוות דעתו, אין בכך כדי לשלול את עצם ההסתמכות עליה. המערערים לא הסתיירו דבר מנותן חוות הדעת והציגו לו תמונה מלאה ושלמה אוזות עיסוקם במכירת כרטיסי "קAsh כארד". העובדה שנותן חוות הדעת לא העיד במשפט ולא נחקר רוכצת לפתחה של המשיבה שכלה בחקירותו בטרם עזב את הארץ, שכן אין עוד ליזור עמו קשר ובמובן זה נגרם למערערים נזק ראייתי.

33. יש לזכות את המערערים מביצוע העבירות של הגשת דוחות כוזבים, בהיעדר ראיות מספקות, שכן אם מראיות המשיבה ניתן ללמוד על אי יכולם טכניים בהתנהלות החשבונאית של המערערת, עדין אין בכך כדי להוכיח את ביצוען של העבירות שייחסו למערערים בכתב האישום.

המערערים השתדלו לפעול בשקיפות מרבית וכראיה עבירות המס שייחסו להם עוסקות אר ב-4 דוחות תקופתיים על שנמשכו פני תקופה של כ-3.5 שנים.

מראיות בתייק עולה כי גביית 2% נוספים בגין מכירת הכרטיסים שעל פי הנטען לגביין לא הוצאה חשבוניות מס כדין ה壯בעה אר בחלק מהתקופה הרלוונטית ולא כל הזמן. כמו כן לא נלקח בחשבון שהמערערת העבירה לעיתים את הכספי באחור של מספר חדש לחברות הזרות והוצאה בגין כך חשבונית מס אשר גילהה גם קבלות מחודשים קודמים.

בנוסף, בית המשפט קמא לא דן בטענות ההגנה שהובאו בסיכון לפיהן המערערת הוצאה חשבוניות מס

בハイפ' העולה על הקובלות.

ממילא לא היה מקום ליחס משקל, לצורך חישוב היקף עבירות המשפט, לתקופי האקסל שנתפסו במחשבי המערערת, לאור עדותו של המערער לפיה הוא אינו בקיין בפרטים אלו שהרי הוא לא הכין את התקופים.

34. ככל שהערעור על הכרעת הדיון ידחה, יש להפחית באופן משמעותי את העונשים והחילוט שנגזרו על המערערים, הוואיל והם מופרדים לחומרה, אינם הולמים את נסיבות המקרה וחורגים ממתחם הענישה המקבול בפסקה אף במקרים חמורים יותר.

35. בקביעת מתחם הענישה המחייב לא להתחשב בבית המשפט כמוון במידה הראوية בשיקולים הבאים: המערערים הורשו בסיוע בלבד לארגון ועxicת משחקים אסורים ולא בעבירה העיקרית ועל פי דין עונשו של מסיע הינו מחצית מהעונש של מבצע עיקרי; המערערים לא נהנו מכל פירוט העבירה אלא אך מעלה שהייתה נתча קטן של 7%-10% בלבד; המערער היה רק שותף אחד מתוך ארבעה בחברה; המערער קיבל חוות דעת משפטית עליה הסתمرا; המערערים העיקרי סיווע בדרך של מתן אמצעי סliquה בלבד, שהייתה אחד מימי אמצעי סliquה רבים שהיו קיימים באותה עת בישראל; המשיבה לא פעלה כלל או פעלה באמצעות מנהליים בלבד כנגד גורמים מרכזיים אחרים בפרשה, על אף שחלקם היה כשל המערערים ואף חמוץ יותר; עבר זמן רב מאז שהמערערים נחקרו ועד שדינם נגמר ולפיכך נגרם לumaruer עינוי דין; המערער ללא עבר פלילי, מדובר באדם נורטיטיבי שלא הסתבר בשום עבירה נוספת וכיום לא עוסק עוד בתחום. ראוי להתחשב אף במצבו הכלכלי והמשפחתי - אשתו אינה עובדת ויש לו שני ילדים, כאשר אחד מהם נכה 100% הנתרך על ידו; גם רשות המס מנהלות הליכים כנגד המערערים ועל כן צפואה להם מכאה כלכלית נוספת.

36. העונש שנגזר במקרה דנן חמוץ בהרבה מרף הענישה המקבול בעבירות דומות. יודגש כי בחלוקת המקרים אף נגזרו עונשים קלילים יותר על מבצעים עיקריים בעבירות חמורות יותר.

37. כתוב האישום שהגישה המשיבה כנגד אפטשיין, מי שהיה שותפו של המערער בחברה, היה זהה לכתב האישום שהוגש כנגד המערער. אף בית המשפט קמא ציין כי בין המעורבים האחרים עניינו של אפטשיין הוא היחיד שיכול להיות אמת מידה לקביעת עונשו של המערער. בנסיבות העניין, אין בהסדר הטיעון שהושג עם אפטשיין לאחר מספר דינוי הוכחות כדי להסביר את הפער בין המערער לבינו, בהתחשב אף בכך שהחילוט שנגזר על המערערים גבוה בהרבה. גם העובדה שהמערער נרשם כבעל מנויות במערערת בעוד שלושת השותפים האחרים לא, אינה הופכת אותו לדמות הדומיננטית ולמעשה יש בכך נסיבה לכולא, שכן הוא היחיד שלא הסתתר. עוד יודגש כי אפטשיין היה בעל מומחיות ידעת, היה בקשר עסקי עם החברות הזרות ובזמן crtisטים לזי רוז, כך שלא ניתן לטעון כי חלקו קטן של המערער, ולפיכך ראוי להפחית את עונשו של המערער ולהתחשב בכך שהמאסר שנגזר על אפטשיין נמור בשליש משלו.

אף שותפי הנוספים של המערער לביצוע העבירה קיבלו עונשים קלילים יותר ממנו.

38. גם החילוט שנגזר על המערער הינו מופרז וחסר פרופורציה. על בית המשפט היה להתחשב בכך שהמערערים הושמו והורשו אך בסיוע וכן בכך שבידי המערער נותרה אך عمלה בשיעור של 7%-10%, ומדובר ב"בברותו" שכן לחברת הינו גם הוצאות ליטימיות. לשם השוואה, לאפטשיין חולטו רק 70 מיליון שקלים שנתפסו.

חילוט מלאה הסכם בעניינו של המערער יביא להתדרדרות במצב הכלכלי שלו ושל משפחתו, וזאת בגיןו לכך, שאף הוא בעצמו אמר היה להצדיק שחרור חלק מהרכוש התפוס לטובת המערער ומשפחתו.

טענות המשיבה בתמצית

39. רובן המכريع של טענות המערערים הן בבחינת ניסיון שני להעלות טענות שכבר נדונו ונדחו על ידי בית המשפט קמא.

40. אין מחלוקת שבאתרי הימורים יכול מהמרם מישראל להמר ולשחק במשחקים אסורים וכי כל פעולות השיווק והמכירה של הקרים, גביה הכספיים ושילוחם לחו"ל נעשו בישראל. לפיכך, בצדק הרשי בית המשפט קמא את המערערים בסיווע לעבירה של ארגון ועריכת הימורים ומשחקים אסורים, שהרי תפקוד המערך שהקים המערער היה לגבות כספים עבור חברות הימורים לחו"ל ובכך לאפשר להן להציג שירותים הימוריים למהמרם מישראל.

בפסקה נקבע לא אחת שארגוני הימורים על גבי שרת בחו"ל המופנה כלפי מהמרם מישראל מהוועה עבירה פנים.

41. בית המשפט קמא לא שגה בכך שקבע כי עבירת הסיווע לארגוני הימורים היא עבירה מקור בהתאם לסעיף 2(א) לחוק איסור הלבנת הון, שהרי על פי בית המשפט קמא המעשים המהווים את העבירה העיקרי נעשו בתחום מדינת ישראל. עבירת הסיווע היא עבירה מקור לצורך הוכחת העבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. די בכך שבית המשפט קמא הכריע כי מעשי המערערים בוצעו בישראל ומהווים עבירה פנים, כדי שהכספיים שהתקבלו במעשייהם אלו יהוו רכוש אסור. מעבר לכך, היותו של הרכוש אסור הוא נסיבה בלבד בהגדלת העבירה של 'פעולה ברכוש אסור'andi בהוכחת נסיבה זו, אף מבלי שהורשע בה אדם כלשהו.

מילא, אף בקביעת בית המשפט קמא כי גם עבירת הסיווע מהוועה עבירה מקור עצמה, לא נפללה שגגה, שכן בשונה מעבירה "קשר קשור" שהיא עבירה עצמאית, להבדיל מעבירה נגזרת, הוצאת מי שיש לבי� עבירה מתחוללת חוק איסור הלבנת הון מנוגדת לתכליתו, שכן היא מאפשר למסיעים לפעול כרצונם ברכוש אסור.

42. טענה אכיפה פסולה נדחתה בצדק על ידי בית המשפט קמא שכן בנסיבות העניין רשות האכיפה פעלו בתום לב ומ תוך שיקולים עוניים גרידא, להבדיל משיקולים זרים או מטרה פסולה. הרשות שניתנה את מדיניותה, והודיעה במקביל לשילוח מכתבי ההתראה כי בכוונתה להתחיל באכיפה בתחום.

למעשה, המנייע של המערער לעסוק בתחום היה הפסקת הפעולות של חברות האשראי, וזאת לאור ההכרזה על שינוי מדיניות האכיפה, כאשר החקירה הסمية בפרשה הנוגעת למערערים החלה כמנה וחצי לאחר ההצהרה על שינוי המדיניות.

উনিম্ব শেল মুরুরিম এইন্দো দোমা লেনিনা শেল চৰত ক.আ.ল, আও বনকিম ও স্ফৰিয়ত অন্টৰেণ্ট, ও মিলা মুরুরিম লা হৰিমো অন্ত নতু হোচাহা নদৰশ লাকিপা বৰৰিন্টা.

כך למשל לגבי ক.আ.ল - בשונה מהמעעררת, לא מדובר היה בהימורים שנעשה בישראל, אלא במהמרם

אמריקאים שביצעו פועלות בכרטיסי אשראי על ידי מנפיקים בארה"ב, כאשר היזקה היחידה לישראל נבעה מכך שהחברה נמצאת בישראל. המשיבה הגיעה עם כ.א.ל להסדר שכלל חילוט משמעותי.

43. אשר לטענת טעות במצב דברים, בנסיבות העניין פנית המערערים לנוטן חוות הדעת נעשתה בחוסר תום לב, בידעם שהאטרים הם אתרי הימורים, ומבליל שגלו לו את מלאו המידע הרלוונטי. המערערים גם לא זימנו את נוטן חוות הדעת לעדות, ולא הרימו את הנטול הנדרש מהם על פי ההחלטה להוכחת הגנת ההסתמכות.

44. המערערים ניהלו את ספרי החברה באופן שאינו משקף הנסיבות האמיתיות לאורך כל תקופה הפעילות. בית המשפט קבע כממצא עובדתי כי מאחר שהמערערים פעלו בשיטות להפחית את הדיווח על היקף הפעולות בפועל, לא ניתן להתבסס על דיווחיהם בקביעת היקף פעילות המערערת (באנגלוגיה ל"פსילת ספרים" על ידי פקיד השומה). מנגד, הסתמך בית המשפט קמא, בין היתר, על טבלאות האקסל שנתקפו אצל המערערים ואשר תיארו את היקף הפעולות הכספיות מול החברות הזרות בחודשים נובמבר 2009 - יוני 2010, אותן מצא מהימנות בהתחשב מכלול חומר הראיות. המערערים לא הביאו ראיות לסתור אודות היקף האמיתית של הפעולות ברכוש האסור וראיות התומכות בקיוזו כלשהו של הסכומים שהופיעו בקבצי האקסל.

45. המערערים ביצעו מגוון פעועלות במטרה להתחמק מתשלום המס, בהן אי הנפקת קבלות בגין מכירת כרטיסים למפיצים, הפחתת סכומי קבלות והוצאה תלויי שכר פיקטיביים. היקף העבירות הוא בסכומים עצומים בהיקף של عشرות מיליון שקלים, וזאת רק לתקופה מסוימת מתוך 3.5 שנים פעילות בהם הורשו המערערים, שכן רק לגבי חלק מהתקופה ניתן היה להציג ראיות בקשר להיקפי הפעולות.

46. אשר לערעור על העונש - גזר הדין מפורט ומנווקח, כאשר העונש שנגזר על ידי בית המשפט קמא מידתי ומאזן כראוי בין חומרת העבירות לבין הנسبות האישיות, ולפיכך אין מקום להתערב בו.

טענותיו של המערער, בגין הוא מבקש הקלה בעונשו, נשקלו כראוי על ידי בית המשפט קמא, אך שאין מקום להעניק להן משקל נוסף במסגרת ערעור זה.

47. אמונה בית המשפט קמא קבוע כי עונשו של אפסטיין הוא נקודת ההתיחסות הרלוונטית ביותר למערער, אף גם בה יש להתחשב ב"ערבן מוגבל", מאחר שאפסטיין, בניגוד למערער,לקח אחריות על מעשייו והודה במסגרת הסדר טיעון, ומכיון שכתב האישום בענינו לא כלל עבירות מס והסתכם ביצירת קשר עם חברות הימורים.

48. לאחר שהטענה לאכיפה ברורנית נדחתה על ידי בית המשפט קמא, אין להתחשב בהיבט זה גם בגין הדין.

49. התנהלות המערערת, אשר ניהלה את ספריה באופן שלא משקף נאמנה את היקף פעילותה האמיתית, השפיעה על העונש, שהרי אין מקום להקל בעונשו של מי שմבקש להערים על רשות המס. שיקול זה רלוונטי בעיקר לעניין חילוט הכספיים.

50. נסיבותו האישיות והמשפחתיות של המערער הובאו בחשבון בעת גזירת הדין - לרבות מצבם של אשתו ובנו, העדר עבר פלילי וחילוף הזמן. יחד עם זאת, בית המשפט קמא הדגיש כי המערער לא ל淮南, אחראיות על ביצוע העבירות ולא הסיר את מחדריו מול רשות המס.

51. החלטת בית המשפט קמא לחילוט הכספיים מאזנת, לאחר שرك הכספי המזומן שנטפס בכספת במשרדי המערערת וכיספים שהופקדו בחשבון הבנק שלו חולטו, להבדיל מחלוקתו של המערער בדירת המגורים שלו ושל אשתו שלא חולט. כל הכספיים שחולטו הם פירות העבירה, בהיותם תקbowי המכירות של כרטיסי ההימורים, לגבייהם העיד המערער כי היה אמור להעבירם לחברות הזרות ומכאן שחילוטם מוצדק. אין מקום לשחרור נוסף של כספים לידי המערער, שהרי לא יעלה על הדעת שכיספי עבירה מובהקים יוחזרו לידי העברי.

דין והכרעה

52. הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור נוטה שלא להתערב במצבאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית. הטעם לכך נועז בעובדה שהערכאה הדיונית היא זו ששותעת את העדים ומרתשת מהם באופן בלתי אמצעי, ועל כן בידיה הכלים הטובים ביותר לקבוע מצאים אלה.

בית המשפט של ערעור יתערב במצבאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, רק באוטם מקרים חריגים שבהם יתרברר כי נפלת טעות עניינית המצדיקה את התערבותו, כגון כאשר נקבעו מצאים שאין עומדים במבחן ההיגיון והשכל הישר.

וכך נאמר בעניין זה בע"פ 936/14 **אמביגר אבראה נ' מדינת ישראל** (31.8.2014):

"נחוור ונזכיר, בהקשר זה, את ההלכה המושרשת לפיה לא בנקל תתערב ערכאת הערעור במצבאי עובדה ובקביעות מהימנות שנעושו על-ידי הערכאה הדיונית. זאת, בשל היתרון האינהרנטי המוקנה לערכאה הדיונית, אשר יכולה להתרשם באורך בלתי אמצעי מן העדים, מהאופן שבו הם מסרו את עדותם, מהתנהגותם על דוכן העדים, וכיוצא בהלה בדברים".

ראו גם את שנאמר בע"פ 6295/05 **וקני נ' מדינת ישראל** (25.1.2007):

"מטבעם של דברים, לערכאה הדיונית עדיפות בולטת על-פני ערכאת הערעור בהערכת אמינות העדים על בסיס התרשםות מאיוכות בנסיבות החושים האנושיים. הערכתה מתבססת על התנהגות העדים, על ריקע נסיבות העניין, ואותות האמת המתגלים במהלך המשפט (סעיף 53 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971). בהערכת העדויות כאמור, נעזרת הערכאה הדיונית גם בכלים ניתוח אנלטיים, המסייעים בבחינת העדויות וקביעת משקלן, וכן בשילוב בין פעולות החושים לבין ניתוח הראות בכלל ההיגיון, נקבעים הממצאים העובדיתיים. ערכאת הערעור חסраה את מימד התרשםות מן העדים באמצעות החושים. אולם בידיה כלי ניתוח אנלטיים שבאמצעותם היא מעבירה במבחן הביקורת את קביעות הערכאה הדיונית. בהינתן המשקל הרב של התרשםות הערכאה הדיונית מן העדים, נוטה ערכאת הערעור שלא להתערב בקביעות מהימנות, אלא אם כן קביעות אלה אינן עומדות במבחן הניתוח הרצionario של האירועים והנתונים, כפי שאלה משתקפים בתשתיות הראות כולה. כדי להצדיק התערבות ערכאת ערעור בקביעות מהימנות וממצאי עובדה שנקבעו על-פנייה בידי הערכאה הדיונית, צריך שהן تستננה מן ההיגיון והשכל הישר במידה כה מהותית ובולטת, עד כדי ביטול העדיפות המוקנית לערכאה שהתרשמה התרשםות בלתי-אמצעית מן העדים".

ראו עוד: ע"פ 10/9612 **קוגמן נ' מדינת ישראל** (27.4.2014); ע"פ 99/9352 **iomtobian נ' מדינת**

ישראל, פ"ד נד (4) 632 (2000).

53. העבירה הראשונה בה הורשו המערערים על ידי בית המשפט קמא עניינה סיוע לארגון ועריכת הימורים מכוח סעיף 225 לחוק העונשין בשילוב עם סעיף 29(ב) וסעיף 31 לחוק העונשין.

54. כפי שצין בית המשפט קמא, לשם קיומו של היסוד העובדתי בעבירות הסיווע נדרש כי "עשה מעשה שהיה בו כדי לאפשר את הגשמהה של העבירה העיקרי - עבירת הארגון ועריכת הימורים בסביבות ענייננו, או להקל על ביצועה. אין דרישת שמעשה של המסיע יסיע בפועל או יהיה "תנאי בלבד אין" לביצוע העבירה העיקרי, אלא די בכך שהסיווע היה מסוגל לעזור להגשמה העבירה העיקרי (ע"פ 10/2013 נkr נ' מדינת ישראל (2.5.2013) (להלן: "ענין נkr") וע"פ 9826/05 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (9.7.2008) (להלן: "ענין מחאג'נה").

אשר ליסוד הנפשי, יש להוכיח קיומה של מודעות לטיב ההתנהגות המסיעית, קרי, לכך שהמעשים תרמו תרומה לביצוע העבירה העיקרי, או לפחות פחות חסド לכך. כמו כן נדרש מודעות לכך שהמבצע העיקרי עומד לבצע את העבירה העיקרי, או למצער חסד ממש לביצוע העבירה, תוך הימנעות מבירורו. עוד נדרש להוכיח כוונה לסיע, במובן זה שעל המסיע לחפות לתרום למימוש העבירה העיקרי, ולכל הפחות לצפות, ברמה של קירבה לוודאות, שהמעשים יתרמו לביצוע העבירה העיקרי (ענין נkr).

בכל הנוגע למודעות הנדרשת - הן לטיב ההתנהגות המסיע והן לעצם ביצועה של העבירה העיקרי, נטו בית המשפט להסתפק אף בעצמת עוניים ואילו לעניין המטרה לסיע, קבעה הפסיכיקה כי די בכך שהמסיע צפה ברמה של קירבה לוודאות, כי התנהגותו תתרום לביצוע העבירה העיקרי, והדבר יכול להוות תחליף למטרה לסיע (ענין מחאג'נה; ע"פ 99/320 פלונית נ' מדינת ישראל פ"ד נה(3) 22 (2001)).

55. בנסיבות העניין, קביעת בית המשפט קמא לפיה "יעודם העיקרי של הכרטיסים אותם מכרו המערערים היה לפעולות של הימורים, עוגנה היבט בחומר הריאת השואג בפניו. בית המשפט קמא פירט בהרחבה את העדויות הרבות התומכות במסקנה לפיה הכרטיסים שימשו להימורים, ומצא שהמעערר היה מודע לעובדה זו - כך למשל עולה מעדות המעערר בפרוטוקול הדיון מיום 25.8.2015 בבית המשפט קמא בעמ' 420 ש' 25-26: " **מבחינתי הכרטיסים משמש גם לא להימורים. אפשר להשתמש להימורים ואפשר להשתמש גם ללא הימורים**", ולהבדיל, לא הובאו על ידי המערערים ראיות לפיה נעשה בכרטיסים שימוש נוסף שאינו הימורים.

לצד זאת הדגיש בית המשפט קמא כי קביעת מצא זה הינה בבחינת מעלה מן הצורך לעניין התקיימות היסוד העובדתי של העבירה, שכן אף תחת ההנחה לפיה האתרים עסקו גם בפעולות שאינה הימורים, הרי שפעולותם של המערערים עולה כדי סיוע לארגון ועריכה של הימורים בישראל. זאת, לאחר שהוכח כי ה"קוד" שהוא מוטבע על גבי כרטיסי ה"ואליו כארד" ו"הקאש כארד" אוטם מכרו המערערים לגולשיים, שמש לפעולות של הימורים באתרים "ויקטור צ'נדLER" ו"סיטן ג'יימס".

בית המשפט קמא הבHIR בצדק בהקשר זה כי אף אם היה מוכח ש"הקוד" שימש גם לפעולות בתחום תמיים באולם אתרים, לא היה בכך להזכיר את פעילות המערערים, שהרי די בכך שניתן היה להשתמש ב"קוד" לפעולות של הימורים כדי להוכיח את היסוד העובדתי שנדרש לשימוש לעריכה ולארגון של משחקים אסורים.

56. אשר לטענת המערערים לפיה לא הייתה להם כל מעורבות או שליטה בניהול האתרים, הבahir בית המשפט כאמור, ובצדק, כי די בפועל המאורגנת של המערערים במכירת כרטיסים שהיוו אמצעי תשלום להימורים, כדי להוות פעולה מסוימת לעבירה העיקרית של ארגון ועריכת הימורים. כאמור, אין הכרח כי הפעולה המסייעת תהווה פעולה אשר בלעדיה לא ניתן ביצעה של העבירה העיקרית ולפיכך - די בכך שהוא במשדי המערערים בנسبות העניין כדי לאפשר לגולשים מישראל לעשות שימוש באתרם המועדים אף להימורים, בעוד שapeuticות התרומה המסייעת אינה מהוות תנאי להטלת אחירות פלילת על המסייע. משכך, אין גם נפקות לעובדה שכרטיסיהם של המערערים היוו אף אמצעי תשלום אחד מני רבים עבור אתרי ההימורים, כפי שהבהיר בית המשפט כאמור. די בכך שבאמצעות מכירת והפצת כרטיסי החיבור סייעו המערערים לגבות כספים מה משתמש בתכני ההימורים שבאתרם, ושכיסים אלו הועברו לחברות המנהלות את האתרים - כדי לקבוע כי משדי המערערים תרמו להגשמה העבירה העיקרית של עריכה או ארגון משחקים אסורים ובכך מתקיים היסוד העובדתי בעבירות הסיווע בעניינם.

57. אשר ליסוד הנפשי של עבירות הסיווע לארגון או עריכת הימורים - בכל הנוגע למערער, הדגיש בית המשפט כאמור כי המערער ידע שהכרטיס שימש בין היתר להימורים, וביקש למשה לשוק כרטיסים אשר היה פתרון חלופי לשימוש בכרטיסי אשראי, ואף ידע שארגון הימורים בישראל הינו פעילות אסורה. ראו לעניין זה עדות המערער בפרוטוקול הדיון מיום 25.8.2015 בבית המשפט כאמור בעמ' 420 ש' 20 - בעמ' 420 ש' 23, מהם ניתן ללמידה היבט אודות הלך רוחו בעניין:

ש. מפנה להזודה מיום 10/06/2013. תאשר לי שידעת שהקש כارد משמש להימורים באתר של סטן ג'ימס?

ת. שש בשזה לא הימור. זה משמש גם לדברים אחרים שהם לא הימורים.

ש. תאשר לי שכשאמרת שעבדת מול סטן מלון, אמרו לך שהכרטיש [צ"ל - שהכרטיס] משמש להימור באתר של סטן ג'ימס?

ת. מבחינותיו הכרטיסים משמש גם לא להימורים. אפשר להשתמש להימורים ואפשר להשתמש גם ללא הימורים.

ש. האם הובהר לך על-ידי סטן מלון שהארט משמש להימור?

ת. שם זה חוקי, פה חזי זה חוקי וחזי זה לא חוקי. יש הבדל.

ש. תאשר לי שרצית להפוך את הכרטיס לחוקי.

ת. כל הזמן רצית לעבוד בחוץ לארץ עם הכרטיס. רציתי לעבוד אותו בדרך אפריקה.

ש. למה התכוונת כשאמרת "רציתי להפוך אותו לחוקי" שור' 10 בת/156

ת. אמרתי שכן הזמן רציתי להקים בחוץ לארץ. לא יודע למה אמרתי את זה בדילוק.

ש. תסבירו איתי שכשאומרים שרצו להפוך משה לחוקי זה אומר שהוא לא חוקי.

ת. הימור בארץ הוא חוקי למי שהמדינה רוצה שהוא יהיה חוקי, וללא חוקי לאתרים

בחו"ל. אני העברתי כספ' לחברות. הייתה אמצעי תשלום.
ש. תאשר לי שידעת שהכרטיסים משמש להימור לא חוקי באתרים בחו"ל.
ת. אם השתמשו בו לשש בש אז זה חוקי.
ש. ידעת שזה משמש להימור לא חוקי?

ת. לא שאלו את הבן אדם שהעביר כספ' למה הוא משתמש, לשש בש או להימורי סוסים. גם המქם הוא חוקי, באנגליה זה תרבות ודרך ארץ הימורים. אנו הייתה אמצעי תשלום.

ש. כשאתה מכרת כרטיסים ידעת שהכרטיסים משמש גם להימור חוקי וגם להימור לא חוקי?

ת. לא שאלתי למה הוא רוצה להמר. כן, זה היה ברור לי.
ש. תאשר לי שידעת איך מהמרים עם כרטיס של ואלו כارد באתר של ויקטור צ'נדLER?

ת. ידעת.

ש. בהודעה שלך ביום 10/06/22, מפנה לת/2152, אמרת בשורה 147 "צריך להיות טיפש בשכיל לא להבין בשבי מה ואלו כارد ישוק בארץ". תסכים*אייתי שידעת שזה כרטיס משמש להימורים.*

ת. כן, וגם ללא הימורים.

ש. אמרת גם בשורה 157, שאם הרכטיס שימוש להימורים זה לא עניין אותך זו לא עבירה כלכלית. ידעת שהכרטיסים להימור בזיקטור ולכן לא שאלתי שאלות. תסכים*אייתי שזה עוד משפט שמצביע על כך שידעת שהימורים בארץ דרך אתר הימורים האלו הם לא חוקיים, אבל העדפת "לא לשאול שאלות".* אתה מאשר?

ת. אמרתי לך שזה להימורים וגם לא הימורים. זיקטור צ'נדLER זה אתר הימורים שיש בו גם לא הימורים

ש. תסכים*אייתי שמכירת הרכטיס משמשים בו באתר אינטרנט להימורים זה לא חוקי?*

ת. לא ידעתי שזה שאני מוכר כרטיס זה לא חוקי. הhimor לא חוקי."

[ההדגשות הוספו]

58. מהאמור לעיל עולה כי המערער היה מודע, או למצער היה צריך לצפות, שפעולתו, שהתבטאה בהיותו "אמצעי תשלום" כהגדרתו, תתרום לביצוע עבירות הימורים מצד גולשים ישראליים, לאחר שידע שהאתרים משמשים, בין היתר, להימורים, כפי שציין לא אחת, ונמנע מלברר איזה שימוש הם ביצעו בפועל - אם "לשש בש או להימורי סוסים" בדבריו, ובמקום אחר אף ציין "לא שאלתי למה הוא רוצה להמר, כן, זה היה ברור לי", משמע מכאן כי המערער לכל הפחות עצם עיניו באשר לאפשרות

שפועלותיו יסייעו לארגון ועריכת הימורים בפועל, ובמובן זה מתקיימת המודעות הנדרשת הן לטיב ההתנהגות המשפיעת והן לעצם ביצועה של העבירה העיקרי. אשר לכונה לסייע, מדובר המערער, שהובאו לעיל עולא כי הוא צפה כי פועלותיו בעצם מכירת הרכיטיסים תתרום לביצוע העבירה העיקרי, שכן הוא ביקש להוות אמצעי תשלום עבור גולשים ישראלים לאטרים בהם מבוצעים, בין היתר, הימורים, שאינם חוקיים בישראל - ומכאן ש愧 יסוד זה הכוח כדבי.

59. עוד מקובלת علينا קביעת בית המשפט קמא לפיה מעשי המערערים לא באים בגדר סיוע למשחק משחק אסור לפי סעיף 226 לחוק העונשין ואף לא בגדר סעיף 227 לחוק העונשין. כפי שציין בית המשפט קמא - אפשר שאשחתם של נאים על פי העובדות המוכחות תגלו אף עבירות נוספות, ובנסיבות העניין במעשהיהם - בעצם מכירת כרטיסי חיות מהווים אמצעי תשלום לשימוש באטרים הכלולים פעילות של הימורים - המערערים סייעו באופן נרחב לארגון ולעריכת הימורים אסוריים, וזאת להבדיל מהעבירה שענינה מכירת כרטיסים המעידים על זכות ספציפית להשתתף בהימור (סעיף 227) או מהעבירה שענינה סייע נקודתי למשחק אסור (סעיף 226). המערערים היו גורם הגובה כספים מגולשי האטרים "ויקטור צ'נדלר" ו"סטן ג'יימס" ומעבירם לידי החברות בחו"ל ובמובן זה מעשייהם אינם מתישבים עם הגדרות הסעיפים הנ"ל.

60. אשר לטעת המערערים הנוגעת למקום ביצוע העבירה העיקרי, בית המשפט קמא קבע בצדק גם אם בחו"ל פעילות החברות הזרות לא הייתה אסורה, אין בכך כדי להשפיע על מידת אי החוקיות של הסיוע לביצוע העבירות, אשר נעשה בישראל.

61. אי החוקיות שבהימורים מוקוניםណונה זה מכבר במספר פסקין דין (ראו: ע"פ 11/6889 מדינת ישראל נ' עובד (14.5.2012) (להלן: "ענין עובד"); ב"ש (מחוזי ירושלים) 02/1153 מדינת ישראל נ' ארג'יל פ"מ תשס"א(2) 728 (2002) (להלן: "ענין ארג'יל"); מ' (שלום רاسل"צ) 1106/07 משטרת ישראל נ' קרלטון (2007) (להלן: "ענין קרלטון").

62. בענין ארג'יל דין בית המשפט המ徇י בסוגיה הנוגעת לתחולתו הטריטוריאלית של חוק העונשין הישראלי, ככל שמדובר במשחק מזל שנערך דרך האינטרנט, וקבע כי די בכך שהעבירה בוצעה חלקה בישראל וחלקה בחו"ל כדי שיחול עליה החוק הישראלי, וזאת לאור נוסחו של סעיף 7(א)(1) לחוק העונשין, אשר מגדיר "עבירות-פנים" כעבירה שנעבירה כולה או מ讽תה בתוך שטח ישראל. קביעות אלו מקובלות علينا. השימוש בכרטיסים הן מצד המערערים והן מצד הגולשים נעשה בישראל, הגם שההימורים בוצעו באמצעות חברות זרות. לפיכך בענייננו ניתן בהחלט לומר כי לכל הפחות עבירות הסיוע נעבירה מ讽תה בישראל ועל כן היא "עבירות פנים" אשר דין העונשין של ישראל יחולו עליה, כאמור בסעיף 12 לחוק העונשין.

63. זאת ועוד, בענין עובד הפנה בית המשפט העליון לקביעות בענין קרלטון וציין כי האיסורים העוסקים במקרים אסוריים, הימורים והగמלות בחוק העונשין, חלים על אתרי הימורים מוקונים המאפשרים לישראלים להמר בהם, ואין נפקא מינה לכך שהשרותים של אטרים אלה נמצאים בחו"ל ושධין שם אפשר הימורים.

נוכחות שיבות הדברים נביא להלן מדברי בית המשפט בענין קרלטון שענינו בהרשעה בעבירה מכוח סעיף

227 לחוק העונשין, בקשר עם מנהל החברה הזרה "ויקטור צ'נדLER", כך שהדברים רלוונטיים לעניינו ביותר:
שאות:

"לדעתי, אין מהמר ללא מארגן הימורים ואין מארגן הימורים ללא מהמר. אמנם העבירה לפי סעיף 225 לחוק העונשין, מתייחסת למארגני הימורים, אלא שהיא כוללת ברשותה חלק מארגון ועריכת הימורים גם את המהמרם. הגבול המשפטי הצמוד לגבול הפסיכי בין מדיניות איננו עושה את ההבדל. ואין נפקא מינה אם המהמרם מצוים בטריטוריה בעלת תחולת משפטית שונה מהמקום בו מצויים האמצעים הפסיכיים לקיום הימורים, דהיינו שורת המחשב.

מסקנה זו, נסמכת על מהות העניין, דהיינו בחינה מהותית של מעשי הארגון ועריכת הימורים. מארגן הימורים, אינו פועל בחannel ריק, אלא הוא שואב קיומו מקיים של מהמרם. הקשר הוא קשר תלותי סימביוטי. לפיכך חלק בלתי נפרד של ארגון ועריכת הימורים הוא איתור קהיל יעד, פניה אליו, שידולו ושכנועו להמר עד כי יהמר בפועל. פעולות אלה הן חלק אינטגרלי שאינו ניתן להפרדה מפעולות עריכת הימורים.

...

בעידן טכנולוגי זה בו אנו מצויים, ולמעשה מצויים אנו בעיצומה של מהפכה היא מהפכת האינטרנט, החודרת לכל תחומי החיים, הרי חובה לעורר שינוי מחשבתי בתפישת המציגות המשפטית השונה. רוצה לומר כי אף שרטוי המחשב, שם למשעה הקזינו של צ'נדLER כפי שהוא מכנה עצמו, באטרו בשפה העברית, מצויים בחו"ל, ומזהמים הציבור הישראלי להמר בקזינו, הרי אין שטחו של הקזינו מצטמצם למיקום השירותים בלבד. התהום הטריטוריאלי רחב הרבה יותר. התהום הוא שבו נעשה שימוש אינטראקטיבי על ידי המהמרם המצויים בכל מקום וمكانם ברשות ותוךם את מיקום השירותים.

לפיכך, ככל שאין קזינו ללא מהמרם, הרי מיקום הקזינו יLR אחר מקום של המתקשרים אליו ומהמרם אצלם. ובמקרה דנן, מבחינה משפטית, לשון סעיף 7 לחוק העונשין היא בביטוי "מקצתה" של העבירה. לפיכך, מקצתן של העבירות שمبرעת, לכארה, החבורה והחשוד, מתבצעות בגיברלטר, ומקצתן מתבצעות בישראל. ובלשון אילוסטרטיבית, אם תחום ביצוע עבירה הוא קוו דמיוני הרי הוא תוחם בתוכו את השירותים בגיברלטר ואת המהמרם באינטרנט בכל מקום ומקום בו הם מצויים ביחיד עם מחסיביהם וMSC'יהם, כשהם מהמרם באתר הימורים".

בית המשפט המחוזי אישר בב"ש (מחוזי תל-אביב) 90861/07 קRELTON נ' יחידה ארצית לחקירות הונאה (17.6.2007) את קביעותו של בית המשפט השלום, לפיה לא ניתן לנתק בין המהמרם לבין עורci הימורים, וכי למרות שמערכות המחשב נמצאות בחו"ל חלה סמכות שיפוט בישראל, הויאל ומדובר ב"עבירה פנים" כהגדרתה בסעיף 7(א)(1) לחוק העונשין, כאשר "מקצת העבירה" לפי סעיף 225 לחוק העונשין בעברה בישראל.

64. הנה כי כן, דברי בית המשפט בעניין **KERLTON** מבהירים כי יש בארגון הימורים באמצעות אתרים זרים היושבים בחו"ל כלפי גולשים ישראלים משום עבירת פנים. התפישה לפיה עבירות מקוונות כלפי גולשים ישראלים, גם אם מיקומם הפיזי של שירות המחשבים הינו בחו"ל, מהויה עבירת פנים, כך שיחולו דיני העונשין הישראליים, מקובלת עליינו. לעומת זאת כי המערער אישר שהייתה מודע לכך שההימור אינו חוקי בארץ (ראו דברי המערער בפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא כפי שצוטטו לעיל),

ואף ציין כי הימור בארץ לאתרים בחו"ל הוא לא חוקי (שם). כל זאת גם כאשר ארגון ועריכת המשחקים געשה באופן חוקי במקום מושבם של החברות הזרות.

65. אין לתת יד לניסיונם של מבצעי עבירות הימורים להימלט מאימת הדין הישראלי החל על מעשיהם המופנים כלפי הציבור הישראלי. העובדה כי מיקומם הפיזי של אתרי הימורים בענייננו הינו מחוץ לישראל, אינה יכולה להוות הגנה למערערים, שעה שפיעולותיהם הופנו **כלפי ציבור הגלשים הישראלי**, ויש לראות בעבירות שביצעו משום עבירות פנימית. לפיקר יש לדחות את טענת המערערים בעניין אי תחולת דיני העונשין, על מעשיהם.

66. המערערים טענו כי יש לזכותם בשל הסתמכותם על חוות דעת משפטית לפיה לא קיימת מניעה חוקית - נכון למועד המשפט הקיים אז - למכור, לשוק או לעשות שימוש בכרטיסי ה"קاش כארד".

בית המשפט קמא דחה, בצדק, טענת הגנה זו של המערערים, לאחר שסקר את הסיג לאחריות פלילית הקבוע בסעיף 34ט לחוק העונשין שענינו "טעות במצב משפטי" בנסיבות בהן מדובר בהסתמכות על "עזה" משפטית מוטעית ושם דגש על חוסר תום ליבם של המערערים בהקשר זה.

עינו בחוות הדעת המדוברת (מצג נ/6 בתיק בית המשפט קמא), שנערכה על ידי עו"ד יואב שניצקי (להלן: "חוות הדעת"), העוסקת לפי הגדרתו במשפט פלילי ודיני הימורים, אשר נחתמה ביום 1.5.2007 ובchnerה את חוקיות הफצת כרטיסי ה"קاش כארד". חוות הדעת אינה עוסקת בכרטיס מסוג "ויאלוי כארד" והוא אף הגבילה את עצמה, במפורש, למצב המשפטי החל בישראל בעת ההיא, בהדגישה כי שאלת חוקיות הימורים ברשות האינטרנט היא שאלת עלייה תשובה ברורה. בחוות הדעת אף נכללה התייחסות מפורשת לקביעות השלים בעניין **קרלטון**, תוך שצווין שעל החלטה זו הוגש ערר, ולפיקר המצב החוקי בנושא זה מוכרפל.

מסקנת עורך חוות הדעת, עלייה מבקשתם המערערים להסתמך, התבססה על קביעותיו העובדות לתפיהם אין כל קשרו, ישיר או משתמע, בין כרטיס ה"קاش כארד" לבין פעילות הימורים באינטרנט (עמ' 8 לחוות הדעת), וכן כי על פי החוק הקיים בישראל, נכון לעת ההיא, אין איסור חד ממשמי על הימורים באמצעות האינטרנט (עמ' 9 לחוות הדעת). קביעות אלה מעוררות סימן שאלה גדול הן באשר לטיב המידע שנמסר לעורך חוות הדעת מהמערער, והן בנוגע לנintel המתחייב ממქבל חוות דעת צזו, המבקש להסתמך עליה בנסיבות ובתום לב. אנו סבורים כי לאור Amirotio המפורשות של עורך חוות הדעת לפניה קיים חוסר בהירות משפטי בסוגיה, מצופה היה מהמערערם, לכל היותר, לברר מה עלה בגורל הערר שהוגש בקשר להחלטה השיפוטית היחידה הנזכרת בחוות הדעת שקיבלו, הרלוונטיות לעניינם. ואולם, המערער אישר כי לא בירר ולא העניין בכרך כלל ועיקר. כך, לדבריו בפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא מיום 25.8.2015 עמ' 424 שי:

:10 - 18

"ש. תאשר לי שעל אף שאתה יודע שיש ערר לא פנית לגורם משפטי כלשהו כדי לשאול מה תוצאות הערר.

ת. ביקשתי מגורם משפטי שייתן לי חוות דעת והוא נתן לי חוות דעת, זה שהוא כתב שהנושא נמצא בערעור זהה על הימורים באינטרנט. ביקשתי אישור להעביר כסף. אם היו אומרים לי שזה לא חוקי, הייתה סוגר את העסוק.

ש. אומר לך גם עורך הדין שכותב את זה, אין עדין תשובה חד משמעות.

ת. אני לא משפטן.

ש. לא פנית לשום גורם כדי לדעת מה קרה עם העורר בסוף.

ת. לא".

67. בע"פ 3506/13 הבו נ' מדינת ישראל (12.1.2016) (להלן: "ענין הבו") נקבע כי הנטול לעורר את הטענה בדבר תחולתה של הגנת ההסתמכות על מצג משפטי וכן הנטול להביא ראיות להוכחתה מוטלים שניהם על הנאשם, וכי יחולו אמות מידה קפדיות לבחינת התקיימותה מקום בו מדובר ביעוץ שנייתן על ידי עורך דין פרטי.

בית המשפט העליון עמד בענין הבו על שני תנאים להוכחת ההגנה:

"התנאי הראשון מתמקד בהוכחת קיומה של טעות. בנדרו, נדרש הנאשם להוכיח כי טעה כנה ובתום לב. לתנאי זה ממך סובייקטיבי. הוא מתמקד בנאשם עצמו, ובוחן האם הוא אכן לא ידע את הדין, או שהוא טעה נבעה מרצון לחמק מחائرות פלילית. בהקשר זה, נקבע כי הנאשם שחשד שעמשו איינו חוקי ובחירה "לעצום את עיניו" לא יכולה ליהנות מההגנה... התנאי השני הוא שהטעות תהא "בלתי נמנעת באורח סביר". לתנאי זה אופי אובייקטיבי. ענינו בבחינת האמצעים שנקט הנאשם לשם מניעת הטעות. במקרים אחרות, לא זו בלבד שעל הנאשם להראות כי טעה כנה, עליו להוכיח גם שלא היה בידיו למנוע את הטעות אף שפועל באופן סביר".

68. בנסיבות הענין הטענה בדבר הסמכות על מצג משפטי לא הוכחה על ידי המערערם. בכל הנוגע לתנאי הראשון, "טעות" המערער נבעה מהרצון להתחמק מחائرות פלילית, נוכח החשד שעמשו אינו חוקי. הספק שמא חוות הדעת הזמנת על ידי המערער "כדי להכשיר את השraz", נוכח חששותינו הבורורים שמא יטען כלפי בעדיך כי הוא תורם לעירication הימורים בלתי חוקיים בישראל, עובר כחוט השני לכל אורכה של חוות הדעת. זאת, לעומת, בין היתר, מכותרתה: "חוות דעת לעניין **חוקיות** הפצת כרטיסים keshcard, מהגדרת מהותה "לבוחן את **חוקיות** הפעלת השירות keshcard בישראל" ובהמשך "חוות הדעת תסקור את המצב הקיים בישראל כיום, את **המגבלות החוקיות**... ו**את הטענה כי הקרים אינם חוקי ומחייב שמשמש להימורים** בלתי חוקיים בראשת האינטראנט", ומהפרקם הכלולים בה העוסק בשאלת "האם מושם להימורים" ו"האם כן מושם להימורים?", וכמוון מאופן ניסוח המסקנה שבסיכוןה - "בain חוק או תקנה האוסרים, keshcard מותר" [ההדגשות הוספו].

מבחןיה סובייקטיבית, ניתן לומר כי המערער עצם עיניו בכל הנוגע לאפשרות שהפעולות בקריםים אינה חוקית או לכך שמידת החוקיות אינה ברורה לחלוטין, כעולה בבירור מהאמור בה.

מהבחןיה האובייקטיבית, ניכר כי ככל שטעה המערער, טעותו הייתה יכולה להימנע אילו נקט באמצעות סבירים לבירור מצב המשפט עד תום זאת בפרט נוכח חלוף הזמן, העובדה שבחוות הדעת צוין במפורש כי המצב לעת היא מעורפל ואין חד משמעי וכי על קביעת בית המשפט בענין **קרלטון**, לפיה הימורים באינטרנט אינם חוקיים, הוגש ערך שטרם התקבלה בו החלטה.

69. לכל האמור מתווספת העובדה כי עורך חוות הדעת לא העיד, ולפיכך לא הוכחה מומחיותו בתחום המשפטי הרלבנטי, הנדרשת לפי ענין הבו, ואף לא הובחר מפי מה התשתיות העובדתית אשר הוצאה

בפניו, טרם ערך את חוות דעתו.

בית המשפט קמא הדגיש כי אף אם המומחה עזב את הארץ, כתענת המערערים, עדין אין בכך למנוע את אפשרותם לזמן לעד מטעם, כאמור בכל הנוגע לטענת ההגנה הנטול רובץ לפתחם, כאשר, כאמור, אי הבאותו של עד רלוונטי מעוררת חשד שהוא בעל הדיון חשש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של העד עלולה הייתה לחזק דיווקא את עמדת הצד שכנגד (ראו: ע"פ 6056/07 **אלחמיי נ' מדינת ישראל** (26.3.2009); ע"פ 11331/03 **קיס נ' מדינת ישראל** פ"ד נת(3), 453 (2004)).

לאור כל האמור אנו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא את קביעתו לפיה הסתמכות המערערים על חוות הדעת, אינה יכולה להיחשב הסתמכות כנה ואמיתית.

70. טענה נוספת בפי המערערים היא כי יש לזכותם לאור מחמת הגנה מן הצדκ בשל "אכיפה בררנית" לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982.

אכיפה בררנית בהקשר זה היא מצב שבו הרשות פועלת לאכיפת הדיון נגד אדם אחד ונמנעת מאכיפתו כלפי אחרים, חרף קיומו של דמיון ברור בין המקרים (ע"פ 12/6328 **מדינת ישראל נ' פרץ** (10.9.2013) (להלן: "**ענין פרץ**"); ישגב נקידמון הגנה מן הצד 386-387 (2009) (להלן: "**נקידמון**").

71. בענין **פרץ** נקבע כי הנטול להוכיח שבוצעה לכואורה הבדיקה לא ראהו בין מי שנתווניהם הרלוונטיים שוויים, מוטל על הנאשם הטוען לאכיפה בררנית, כאשר שיקול דעתה של הרשות "בחן בהתאם לאמות המדינה של המשפט המינהלי, קרי, הדגש יושם על השאלה האם ההחלטה להchalת האשם את פלוני ולא להאשים את אלמוני חורגת באופן מובהק ממתחם הסבירות.

72. בית המשפט קמא קבע בענייננו שהמערערים לא עמדו בנטול המוטל עליהם להוכחת אכיפה בררנית פסולה, שכן הם לא הוכיחו כי עניינים דומים לעניינה של חברת כ.א.ל וחברות אשראי אחרות, של הבנקים וספקיות האינטרנט. אומנם אף גורמים אלה עסקו באותה שירות סליקה של כספים שנתקבלו ממשחקי הימורים, אך לא די בכך כדי ללמוד על דמיון בין המעשים.

73. עוד קבע בית המשפט קמא כי המערערים לא עמדו בנטול להוכיח כי החלטת המשיבה להעמיד אותו לדין ולא לנகוט בהליך נגד חברות האשראי, הבנקים וספקיות האינטרנט, נגעה בשיקולים בלתי ענייניים.

המשיבה הבירה כי מדיניות האכיפה באשר לשימוש בכרטיסי אשראי באתר הימורים שונתה, ושינוי זה הוא שדרבן את המערערים להחל בפעולותם הבלתי חוקית להפצת הכרטיסים לשם הפקדת כספים באתר הימורים. על פי המשיבה, טרם שינוי המדיניות ואכיפתה, לקראת סוף שנת 2006, נשלחו מכתב אזהרה לחברות האשראי, כנדרש טרם שינוי מדיניות, בעוד שההוצאות המוחוסות למערערים נוגעות לשנת 2007. מכאן שכאשר הchallenge החקירה בעניינים של המערערים, בשנת 2008, לא היה כל מקום לשלווח מכתב אזהרה.

המשיבה אף הבירה כי עניינים של המערערים שונה מעניינה של חברת כ.א.ל, לגבייה לא עולה כל חשד לעברות הימורים, לרבות פניה למחרמים הישראלים, וכי בפרשת כ.א.ל הוגש שלושה כתבי אישום בעברות של קבלת דבר במרמה וסיווע לקבלת דבר במרמה, המהוות עברות שונות מהעברות בענייננו.

אשר לטענה לפיה היה מקום לחקר גורמים נוספים בפרשה ציון בית המשפט קמא כי אף אם ניתן היה להעמק את החקירה בעניינים של אותם גורמים, או אף לבחון את מעורבותם של חסודים נוספים באירוע, משאביה של הרשות מוגבלים. נזכיר בהקשר זה כי המשיבה מצאה לנכון לגash כתבי אישום כלפי כל שותפיו של המערער, וככלפי אלה שהיו מעורבים, בדרגה זו או אחרת, בפעולותה של המערערת.

74. מקובלת علينا עדמת בית המשפט קמא לפיה התנהלות המשיבה בעניינים של הגורמים האחרים אל מול המערערים והנאשמים הנוספים בפרשיה, אינה חריגת ממתחם הסבירות. כיצד, הבחנה בין מקרים שאינם זמינים לא תיחסב לאכיפה ברורנית, כאשר אף מתייעוניהם של המערערים עצם עולה השוני ביןם לבין הגורמים אחרים המזוכרים על ידם, כגון ספקי האינטרנט, הגולשים והחברות הזירות. המערערים אף לא הציבו על כל נימוק בלתי רלוונטי מכוחו היפלה המשיבה שנעשתה ביןיהם לבין אחרים. בפסקה ובמספרות נקבע כי רק אם יוכיח הנאשם שישודה של הבדיקה שנעשתה ביןיהם לבין אחרים, שלא העמדו לדין, **נעוצה בנסיבות בלתי כשרים**, תתקבל טענת ההגנה מן הצדק. לעומת זאת, במקום בו הבדיקה אינה מבוססת על טעמים פסולים, התביעה רשאית לקיים אכיפה סלקטיבית של חוקי העונשין נוכח כוח האכיפה המוגבל העומד לרשותה, שאיןו מאפשר חקירותם והעמדתם לדין של כל מי שמבצעים עבירה מסוימת (בג"ץ 6396/96 **זקין נ' ראש-עיריית באר-שבע**, פ"ד נג(3) 289 (1999); נקדימון בעמ' 394).

ראו בהקשר זה אף את האמור בעניין **פרץ** בפסקה 29 לפסק דין של כבוד השופט ע' פוגלמן:

"שווין זה, כאמור,ינו טכני. פרשות נבדלות זו מזו במאפייניה ובנסיבותיה, והדין וההלכה הפסוקה מתיירים לרשויות מרחב תמרון נכבד הביטויים הנוגעים לאכיפה הפלילית, בכפוף לכך שהתוועע קיבל החלטתו תוך שיקולות השיקולים הרלוונטיים ושיקולים אלה בלבד, ופעול בתום לב, בהגינות, ללא הפליה ובסבירות... בدل"ת אמות שיקול דעת זה, עשויה הרשות לבקר להימנע מההעמיד לדין אדם זה או אחר מטעמים טוביים ועוניים. התביעה יכולה להביא בגדיר שיקולים שונים הנוגעים לאינטראס הציבור; לשאוף למקד את אכיפתה במקרים חמורים; ושיקולים נוספים יכולים לצאת באלה. סדרי עדיפיות באכיפה הם שיקול לגיטימי... על כן, אכיפה ברורנית אינה היפוך של אכיפה מלאה. למעשה, בשל מחסור אינהרנטי בנסיבות אנושיים וחומריים, אכיפה מלאה אינה מעשית ואנייה אפשרית. הבעיה באכיפה הברורנית אינה טמונה אפילו בהיותה חלקית, אלא בנסיבות הקשורים בהפעלת שיקול הדעת של רשות האכיפה".

75. לסייעו סוגיה זו - אף אנו, כבית המשפט קמא, סבורים כי לא הונחה תשתיית מתאימה לביטול כתוב האישום בעניינים של המערערים באכיפה ברורנית ודין טענתם זו להידחות.

76. העבירה השנייה בה הורשו המערערים על ידי בית המשפט קמא עניינה בפועלה ברכוש אסור מכוח סעיף 4 לחוק איסור הלבנתה הון, הקובע כדלקמן:

"העשה פעלוה ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השניה ובושא שנקבע בה, דין - מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "ידיעה"- "מעט עצמת עניינים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין".

סעיף 2(א) לחוק איסור הלבנתה הון מפנה לעבירות המפורטות בתוספת הראשונה לחוק, כאשר עבירת

ההימורים לפי סעיף 225 לחוק העונשין נכללת בסעיף קטן 5 לתוספת.

סעיף 2(ב) לחוק איסור הלבנת הון קובע כי אף עבירה כאמור סעיף 2(א) - קרי, עבירה המפורטת בתוספת הראשונה לחוק, שנעבירה במדינה אחרת, תיחשב לעבירה לעניין זה, בלבד שהיא מהוות עבירה גם לפי דיני אותה מדינה.

77. בית המשפט קמא ציין בהקשר זה כי אמנים אין חולק כי פעילות החברות הזרות בארגון או עricת הימורים באמצעות אתרי אינטרנט המציעים משחקים הימורים היא פעילות הנעשית בחו"ל, ולא הוכח כי פעילות זו אינה חוקית במדינות הזרות בהן פועלות החברות, ואולם העבירה של סיעוע לארגון או עricת הימורים היא עבירת המקור הרלבנטית לאישום של פעולה ברכוש אסור, וזה עבירת פנים. רוצה לומר, בית המשפט קמא התבאס על סעיף 2(א) לחוק איסור הלבנת הון ועל פרט 5 לתוספת הראשונה, וכל לא נדרש לסעיף 2(ב), בסוגרו כי הרצינול של חוק איסור הלבנת הון חל אף על המסייע.

78. המערערים הדגישו כי עבירת הסיעוע לארגון ועricת משחקים אסורים אינה כלולה בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, להבדיל מעבירת הארגון ועricת משחקים הימורים לפי סעיף 225 המנוייה בפרט 5 לתוספת, כאשר לשיטתם הרשימה שבתוספת היא "רישמה סגורה". מנגד, טענה המשיבה כי מדובר סעיף 34. לחוק העונשין, הקובע כי "**מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמש ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על נסיעון, שידול, נסיעון לשידול או סיוע, לאוthon עבירה**" לטענותם בנסיבות העניין, בהתחשב בכך שבחוק איסור הלבנת הון אין כל קביעה לפיה אין תחולת עבירת הסיעוע, ואף לא הוראה משתמשת ברוח זו, התפרס תחולתו אף על המסייע.

79. בית המשפט קמא לא קיבל את פרשנות המערערים, לפיה עבירה של סיוע לעבירה של ארגון או עricת הימורים, אינה מהוות עבירה מקור לזכות האישום מכוח חוק הלבנת הון, בהתבססו במידה רבה על תכלית חוק זה.

חוק איסור הלבנת הון, אשר חוקק בשנת 2000, נועד להתמודד עם ניסיונים של ערביים להטמע רכוש, שמקורו בפעילויות הלא כשרה, מתוך רכוש הנושא אופי חוקי, תוך טשטוש מקורותיו הבלתי חוקים (ראו: דברי הצעת החוק איסור הלבנת הון - התשנ"ט-1999 1999, ס"ח התשכ"ח, מיום 14.4.1999, בעמ' 420), או כפי שניסח זאת כבוד השופט מא' חשיין בלשונו הצירית: "**מטרתם של מלכini הון היא להפוך כסף שחור לכסוף לבן, רכוש שהאדמים להלבין כשלג, להעלות כספים מצינורות הביבוב ולעדנים בניהוח של פרחוי אביב**" (ע"א 9796/03 שם טוב ב' מדינת ישראל נט (5) 397 (2005) (להלן: "עניין שם טוב").).

פעולות הלבנת הון פוגעות באינטרס החברתי בשני מובנים: הןאפשרות לעבריין להמשיך לבצע עבירות נוספות בעתיד והן אף מאפשרות לו להיות מפирוטה של העבירה שביצע בעבר (ראו: ע"פ 2333/07 **תענוק ב' מדינת ישראל** (12.7.2010)).

ראו בהקשר זה אף את האמור בע"פ 8551/11 **סלבי נגד מדינת ישראל** (12.8.2012) (להלן: "uneiין סלבי"), בפסקאות 29-28 לפסק דין של כבוד השופט ד' ברק-ארז:

"חוק איסור הלבנת הון, שנחקק בשנת 2000, הוסיף קבוצה חדשה של עבירות למשפט הפלילי - עבירות הלבנת הון..."
עמוד 21

בבסיס החקיקה עמדת ההכרה בכך שנטרול יסוד הרווח הצומח מעבירות פליליות מהוות כדי חשוב במאבק בפשעה. קחו את פירוטה של העבירה הכלכלית או את יכולת להשתמש בהם והקענתם את הטעם או התמരיך לביצוע העבירות הללו מלכתחילה: השקעת אמצעים לנטרול יסוד הרווח עסקאות עבריניות משרתת תוצאה כפולה: האחת - הון המוצא מן המחזור לא ניתן לשימוש חוזר לצורך מימון עסקאות עבריניות נוספות, השנייה - מניעת הרווח מן העבריין מבטלת את התמരיך לעבור עבירה" (דברי הסבר להצעת חוק איסור הלבנת הון, התשנ"ט - 1999, ה'ח 2809, בעמ' 421). למעשה, כאשר עוסקים בעבירות פליליות אשר שכר בצדן ומטרתן אינה עשיית הפעולה העברינית גרידא, כדוגמת עבירות אלימות, אכיפה המבקשת לטפל בעבירה עצמה מבל' לטפל בהשלכותיה הכלכליות היא אכיפה חסרה. הגברת מאconi האכיפה בשלב השימוש בעבירה, במבחן מאconi ביחס לעבירה עצמה, מטפל בשורש הבעיה ולא רק בתסמינים שלה. אך, האיסור על הלבנת הון מתייחס לאותן פעולות שנעשות ברווחים או ברכוש הקשורים בעבירה המולדיה לעבריין רווח, המכונה "עבירת מקור" (כלשון כוורת המשנה של סעיף 2 לחוק).

ה גם שהמניע לחוקיקתו של חוק איסור להבנת הון היה המאבק שבפשעים חמורים כגון: עבירות בתחום הסמים המסוכנים, הזנות סחר בנשק וכיוצא בזה, במסגרת נוקטים עבריינים פעולות מתוחכמות ו מגוננות, שמטרךן שמירה על רוחתי הפעולות העברינית וניצולים, החוק לא הוגבל לתחום זה בלבד. הרצional בדבר מניעת הרווח מפעולות עברינית חל ביחס לכל עבירות המקור המפורטת בתוספת הראשונה לחוק זה (המודגדרת בעבירות המקור הופק אותו רוח)".

80. בעניינו, סבר בית המשפט קמא כי הרצional שעומד בסיס חוק איסור הלבנת הון חל אף על המסייע, שכן המחוקק בקש לטפל בכל הצדדים לעבירה ולא רק במעשה העיקרי של העבירה, שם לא כן, ניתן למסייעים לפעול כרצונם ברכוש האסור.

כמו בית המשפט קמא אף אנו סבורים כי פרשנותם המוצמצמת של המערערים להוראות החוק, פוגעת בתכליות שאוthon ביקש המחוקק לקדמי, שהרי החרגת המסייע לדבר עבירה המנוייה במפורש בתוספת לחוק, אפשר לו להיות מפירות העבירה, תוך ביצוע פעולות ברכוש האסור, וזאת להבדיל מהמעשה העיקרי שלacid ברשותו של החוק. פרשנות זו אינה בלתי סבירה, וכל אינה מתיישבת עם כוונת החוק ותכליתו להילחם בתופעת הלבנת הון.

האמור אף עולה בקנה אחד עם נושא של סעיף 34. לחוק העונשין, כפי שציינה המשיבה, שהרי חוק איסור הלבנת הון אינו מחייב מתכולתו את העובר עבירה ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה, ומכאן ההנחה שהחוק לא התכוון להוציאם מגדר תחולתו.

81. בית המשפט קמא אף התייחס לטענת הצדדים לעניין קביעת המחוקק בפרט 20 לתוספת לחוק איסור הלבנת הון לפיה אף עבירת "קשר" לעbor אחת העבירות המפורטות בתוספת זו, תיכל במסגרת העבירות בהן עוסק חוק איסור הלבנת הון. בית המשפט קמא קבע בהקשר זה כי דווקא תוספת זו, שלגביה כלל לא נדרש להוכיח ביצוע עבירת מקור, תומכת בפרשנות לפיה יש לכלול בגדר החוק את עבירת הסיוע, בהיותה חלק בלתי נפרד מביצוע עבירת המקור, ولكن היא ראויה להיכלל מכך וחומר. אף קביעה זו של בית המשפט קמא מקובלת علينا.

82. תחת ההנחה לפיה המערערים ביצעו עבירות מקור, כלשון סעיף 2 לחוק איסור הלבנתה הונן, יש לבדוק האם בוצעה "פעולה ברכוש", והאם מדובר היה ב"רכוש אסור" לעניין סעיף 4 לחוק איסור הלבנתה הונן.

בית המשפט קמא הסתמן בהקשר זה על קביעתו לפיה מעשי המערערים בשיווק ומכירת הכרטיסים מהווים עבירה של סיוע לארגון או עriticת הימורים, והסיק כי הכספיים שקיבלו המערערים כתוצאה מפעולותם האסורה, מהווים רכוש שמקורו בעבירה, שימוש גם לביצועה של העבירה. אף בעניין זה רואים אנו עין בעין עם בית המשפט קמא, שהרי במקורה זה, בו נעשה שימוש ב"פירות המורעלים" של העבירה, באופן שיש בו כדי לאפשר אף בעיתך את ביצוע עבירת המקור,ברי כי מתקיימת עבירות הלבנתה הונן במלוא עוזה (השוו): **ע"פ 8265/13 מלכיאל נגד מדינת ישראל (10.3.2016).**

בית המשפט קמא פירט את הפעולות שעשו המערערים בכיספים בזיקה לעבירה, בציינו כי המערערים קיבלו את תמורה מכירת הכרטיסים, החזיקו בה וביצעו בה פעולות בנקיות, וכן ביצעו המרות כספים, שהרי המערער אישר כי היה פורט לעיתום שקלים בדולרים (פרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא מיום 19.5.2015 בעמ' 388 ש' 26-31) ואף ערבות את הרכוש "האסור" ברכוש אחר. כך למשל ציין המערער כי בין הכספיים שנתפסו בכיספת במשרדי החברה היו גם 200,000 ₪ שאשתו קיבלה לשם טיפולים במחלת הסרטן (פרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא מיום 25.8.2015 בעמ' 427 ש' 1-3).

83. רכוש אסור לעניין סעיף 4 מוגדר בתוספת השנייה לחוק כ"רכוש או כספים בשווי של 150,000 שקלים חדשים לפחות, בין פעולה אחת ברכוש ובין כמה פעולות ברכוש המצטברות לסכום האמור בתחום תקופה של חודשים".

בית המשפט קמא סקר בהרבה את חומר הראיות והסתמך, בין היתר, על קבצים שנמצאו במחשבים שנתפסו במשרדי המערערת, ובهم נתונים על היקף מכירות הכרטיסים ועל העברת סכום של 8,969,000 דולר לחברת "ויקטור צ'נדלר" בתחום שבין אוקטובר 2009 ליוני 2010. בתחום הכספי הצביעו את היכרותו עם המסמכים, ובמהמשך טען כי הנתונים העולים מהם משקפים צפי של פתיחה ומכירה של כרטיסים, להבדיל מכירות כרטיסים בפועל, וכי בגין כרטיסים שנפתחו ולא נמכרו עד מה קייז מול חברות הזרות. בית המשפט קמא לא קיבל את טענות זו של המערער בקובעו כי מדובר בעדות כבושא, כי המערער תחמק מתantan תשובה, והתבסס על כך שהמערער לא הביא נתונים שיסתו את הנתונים העולים מהקבצים הנ"ל, ואשר ילמדו אודות המכירות בפועל ואודות זכותו לקיזז מול חברות.

עוד התבבס בית המשפט קמא על נתונים שהוצגו על ידי המשיבה, על יסוד מסמכים שהופקו מתוך תוכנת משק וניהול לכרטיסים "קאס כארד" שהזמינים המערער, לפייהם בתחום בין ינואר 2010 ליוני 2010 העבירו המערער לחברה "סטן ג'ימס" 1,166,000 דולר.

וכך, בתום עיון ובחינת מכלול החומרים שהוצגו בפניו,קבע בית המשפט קמא כמשמעותו כי קיבל זה לעניין העבירה שבסעיף 4 לחוק איסור הלבנתה הונן הוכח ברמה הנדרשת.

מדובר בקביעות עובדיות של בית המשפט קמא, שלא מצאנו לנכון להתערב בהן.

84. אשר ליסוד הנפשי הנדרש - מהאמור עד כה בכל הנוגע לפעולותיו של המערער, ובעיקר, ערבות כספים שהושגו בדרך של מכירת הכרטיסים במסגרת החברה עם כספים פרטיים שלו ושל אשתו, ניתן ללמידה כי הוא ביקש להסווות את אותם "פירות המורעלים", ומכאן ניתן להסיק אודות ידיעה כי מדובר

ברכוש אסור.

85. הנה כי כן, בנסיבות העניין, על יסוד כל העובדות שהוכחו, כפי שפורטו לעיל, ובהתחרש אף בנסיבות באשר להתקיימות היסוד הנפשי של המערערים באשר לעבירה של סיוע לארגון או עירcit משחקים אסורים, הגרלות והימורים, עולה כי לצד היסוד העובדתי לעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, אף התקיימה אצל המערערים הידיעה כי הרcox בו הם מבצעים פעולות הוא אסור, ולפיכך בצדק הרשיום בית המשפט קמא בביצוע עבירה זו.

86. העבירות הנוספות בהן הורשו המערערים הן שימוש במרמה ותחבולה במטרה להשתמט מתשלים מס, מכוח סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך נוסף, וمسئירת ידיעה כזבת או מסירת דוח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור במטרה להשתמט מתשלים מס מכוח סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך נוסף. זו לשונם של הסעיפים הרלוונטיים לעניין:

"עשה אדם מעשה מן המפורטים להלן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלים מס, דינו - מאסר 5 שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - חוק העונשין):

(1) מסר ידיעה כזבת או מסר דוח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור.

...

(8) השתמש בכל מרמה או תחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן או עשה מעשה אחר."

87. בית המשפט קמא הבHIR כי היסוד העובדתי הנדרש לעניין זה הוא ביצוע מעשה או מחדל אסורים כאמור בסעיפים קטנים 1 או 8, במקביל לקיומה של חבות מס. ואילו היסוד הנפשי הנדרש הוא מודעות לרכיבי היסוד העובדתי (לרבות בדרך של עצמת עיניהם), וכן "מטרה" או "כוונה מיוחדת" להשיג את היעד של התחמקות מתשלים מס (ראו: ת"פ (מחוזי תל-אביב) 14-07-26228 מדינת ישראל נ' מאיר אוחנה (26.10.2015)).

88. בית המשפט קמא קבע בכל הנוגע למעעררת, מהוות "עסק רשות" לצורך חוק מס ערך נוסף ומהוות ומחויבת על פי דין בניהול פנקסי חשבונות וכן בהוצאת חשבונות עסקה לكونה, כי הוכח בחומר הראיות, בהסתמך בין היתר על עדויות רבות, שתמורთ מכירות crtטיסים התקבלה בידי המערערים, לכל הפחות בחלוקת, בכסף מזמן, וכן כי המערערים לא הנפיקו קבלות בגין כל תמורה שנתקבלה בידם, וכפועל יוצא מכך אין בפנקטי הקבלות שהוצעו בהליך כדי לשקוף נאמנה את ההיקף האמתי של הכנסותיהם ממכירת crtטיסים. כמו כן, קבע בית המשפט קמא כי הוכח בריאות שהמערערים הפחיתו סכומים שנרשמו בקבלות המקוריות על מנת להפחית את הכנסות החברה בספריה הנהלת חשבונותה ובכך לזכות בדרישת מס ערך נוסף נמוכה יותר, וכן לא הנפיקו חשבונות כנדרש על פי דין.

בית המשפט קמא הדגיש כי כמשמעותו אודות הפערים שנתגלו בין היקפי המכירות הנלמדים מקבלות שנמצאו בספריה החשובות של המעררת, לבין עדויות המפיצים אודות היקפי המכירות והפחחת הסכומים שנרשמו בקבלות, תשוביתי לא הניחו את הדעת. ראו למשל את דברי המערער בפרוטוקול הדיון בפני בית המשפט קמא מיום 25.8.2015 עמ' 407 ש' 19 - עמ' 409 ש' 23:

"ש. מציג לך את פנקס 1979 של קבלות משנהת 2008. מפנה אותך לקבלה מס' 111. מפנה אותך לקבלה 113 מתן ת/79, על שם עמית מה-08/10/07. כתוב פה בעט סכום של 22,800.

ת. אני מאשר מה שכתוב.

ש. אני מפנה אותך להעתיק הכהול של אותה קבלה שהועברה ותויקה לרווח החשבון ומסומנת ת/1083 ח' 20 ואני אומר לך שהסכום של אותה קבלה זה הוא על סך 2,280 ₪, ואני אומר לך שהיא תיקון של הקבלה מההעתיק הצהוב להעתיק הכהול. זה מהקלסר של החשבונות משנהת 2008 של העסק.

...

ת. אני לא רואה שיש פה תיקון.

...

ש. הראייתי לך את הפנקס הצהוב. אני מראה לך שבהעתיק הכהול שהועבר למס הכנסה אותו תאריך של הקבלה תוייך בהנהלת החשבונות תיקון בעט והסכום הפרק להיות 1,800 ₪.

ת. אתה מראה לי דברים שאני לא יכול לזכור אותם.

...

ש. מציג לנושם את קבלה 111 על שם יניב אשדוז מה-08/10/02 בסכום של 15,200 וההעתיק הכהול שעבר לרווח החשבון כתוב 1,520 תיקון בעט כחול.
אתה מאשר את זה?

ת. אני מאשר מה שכתוב.

ש. אתה מאשר את ההבדל שיש בין שתי הקבלות?

ת. אני מאשר אבל לא בטוח שזה נכון.

ש. איך אתה בטוח שזה לא נכון רأית פה שני מספרים...

ת. אולי אני תיקנתי, היה לפני 10 שנים, אני לא זוכר. ...

...

ש. יש לך הסבר למה בקבלת אחת אחרי של שלומי מעפולה כתוב 11,400 ₪
ת. תביא לי את הקבלה המקורי, שיביא לי את הקבלה שנותני לך וזה שיראה לך פה שזה לא מתאים. יש לך קבלות שנותני לך?

ש. זו שאלה מעניינת, כי רוב המפיצים שהוא אמרו שהם לא קיבלו קבלות. תסביר לי איך זה שלשלומי מעפולה יש תיקון?

ת. אין לי הסבר. תביא את הקבלה המקורי. תביא לי את הקבלה שהבאתי לך וזה תנגיד לי שמע, זה לא מתאים לזה.

ש. יש פה קבלות מוצגות בבית המשפט יותר מ-60 קבלות, שככלן יש אפס Shirad. בעותק שהוגש וסומן ת/1979 רואים את ההבדל במפורש בין הקבלה שנשarraה אצלך לבין הקבלה שהועברה לרווח חשבון.

ת. לא הבנתי.

ש. בעותק שהוגש לבית המשפט רואים במפורש את האפס שנשאר באחד העותקים, לעומת העותק הכהול שהועבר לרואה חשבון ושם היה תיקון במפורש. אני אומר לך שיש עותקים נוספים בסך הכל כ-60 קבלות גם היו תיקונים גם בעותק הכהוב וגם בעותק הכהול הקבלות רואים שבוצע תיקון בעט. למשל קבלה 395 שרוואים שירד אפס גם בעותק הכהוב. אתה יכול להסביר למה היו כל כך הרבה סכומים בקבלות מתוקנים?

ת. אני יכול להסביר את הקבלות המקוריות שנתי. אתה לא מביא לי קבלות שנתי וזה מה שהוגש מה שהביא הלקוח. אם יש פה תיקונים כמה זמן זה שכב במשרדים? 5 שנים? אני לא יודע מה עשו עם זה 5 שנים במשרדים.

ש. אין לך הסבר?

ת. איך זה יכול להיות? כל חדש אני מעביר לרואה חשבון.

ש. אז מה ההסבר שלך לתיקון זהה?

ת. אין תיקונים.

ש. קבלה 164 מ-20,000 זה ירד ל-2,700.

ת. זה לא מעניין אותו. מה שמעניין אותו זה הקבלה. כתוב פה הטופס השלישי, מה זה הטופס השלישי?

...

ש. אני אומר לך שהסבירה שיש תיקונים בקבלות היא בכלל שבהמשריך לך שלא הוציאתם קבלות על רוב הסכומים שמכרתם, וגם קבלות שהוציאתם לחلك קטן מהמפיקים אפילו לא מסרתם להם ביד והם גם אמרו את זה פה. בשבייל להתאים את הדיווח החודשי והשנתי שלך תיקנת את הקבלות האלה?

ת. לא. אני לא חושב".

להעדר הסברים משכנעים מצד המערער כאמור, מתווסףת העובדה כי לא הוצאה מטעם המערערים כל תשתיית ראייתית התומכת בטענותם כי הם הקפידו על הנפקת קבלות מתאימות וכל טעונותיהם בהקשר זה נטענו בועלמא.

89. עוד קבע בית המשפט كما נמצא עובדתי כי המערערים גבו عملות רוח ממicercaת הכרטיסים למפיקים בשיעור של 2% מערכם הנקוב של הכרטיסים בשנים 2007 עד 2009 וכי בגין כך לא הנפיקו חשבות נזקливיות למפיקים.

יצוין כי בית המשפט קבע כי בעונת המערער לפיה בחלוקת מהתקופה הוא לא גבה عمלה ממicercaת הכרטיסים למפיקים ודחה אותה, מאחר שהוא נמצא כי בעלות המערער בהקשר זה ניכרת מגמותות רבה ולאחר ההשוואה בין עדותו לעדויות המפיקים. מדובר בנסיבות של מצאי מהימנות ועובדת שאינו מוצאים כל הצדקה להתערב בהן.

בית המשפט קבע אף דחה את טענת המערערים לפיה הם הסתמכו על רואה חשבון שהנחה אותם כי בגין מכriciaת הכרטיסים בערכם הנקוב אין חובת דיווח ואין חובה להנפיק חשבות נזקливיות למפיקים. ואכן, למקרא מכתבו של רואה חשבון למעעררים מיום 24.1.2007 (מוzug ת/2110 בתיק בית המשפט קמאר) עולה כי הוא הנחה במפורש כי העמלה, שעל פי המידע בכתב נגנית על ידי המפיקים מהלקוחות, רוכשי הכרטיסים,

שמקורם במערערים, מחייבת במע"מ. לפיכך, מהאמור במכتب עולה כי הנחית רואה החשבון לumarurim היתה מלכתחילה כי בגין גביה העמלה יש לשלם מס, וכי ככל שהחלטו שלא לדוח, הם פועלו דווקא בנגד לאמור במכתו.

90. זאת ועוד, בית המשפט קמא אף סקר בהרחבה את ראיות המשיבה התומכות בכך שהumarurim הפחיתו סכומי חשבונות שהונפקו לחברות בחו"ל וכן הנפיקו תלושי שכר פיקטיבים, למשל בעבר אשט המערער בשנת 2009. ראו תשובה של המערער בהקשר זה (פרוטוקול הדיון מיום 25.8.2015 עמ' 418 ש' 30 - עמ' 419 ש' 23):

"ש. תאشر לי שאשתך עבדה בתור מורה.

ת. כן.

...

ש. תאشر לי שלא היה לה קשר לMYM.

ת. עד כמה שידוע לי לא היה לה קשר. היא אשתי.

ש. אתה מאשר שהוא לא עבדת בחב' MYM.

ת. היא לא עבדה ב-MYM.

ש. אמרת קודם שהעבדים היחידים זה יואל, משה וגולן ושלham הוצאה תלוש.

ת. אולי היא עזרה לי קצת.

ש. היא אומrette עצמה שהוא לא מכירה את החברה, ולא מכירה את השם
שלה, ולא יודעת מה זה. אין לה קשר למכירת кредитיסים.

ת. איזה חברה. זה היה מחשב וחדר. תגיע لأن שאתה רוצה להגיע. אני לא זוכר, יכול להיות שהיא איתני והוצאה לה תלוש או שניים, אבל אני לא בטוח, יכול להיות.

ש. אני אומר לך שבשנת 2009 (ת/1084-יב) הוצאה לה יתר מתלווש או
שניים.

ת. כמה?

ש. יתר. 10 תלושיםסה"כ, כל אחד על סך 7,000 ₪.

ת. אולי זה קיבלתי כסף גלובלי פיקס מהחו"ל.

ש. אני טוען שיש מישיה שהוא לא עבדת החברה ואתה מוציא לה 7,000 ₪ כל
חודש. אני גם אומר לך שיש עוד בחור בשם צחיק כדורי שמעולם לא הזכרת
אתו בתור עובד החברה והוא מקבל תלושים.

ת. אני לא זוכר את השם.

ש. בכל זאת מישeo מקבל תלוש משכורת.

ת. כמה תלושים הוא קיבל, תלוש שניים? אולי הוא מכר כמה כרטיסים וקיבל על זה
שכר. תהפוך אותו אני לא זוכר".

91. הנה כי כן, קביעותו של בית המשפט קמא בדבר התקיימות היסוד העובדתי לעבירות לפי חוק מס ערך נוסף נשענות על חומר הראות הרב שנפרש בפניו וממנו עולה כי מתוך מרמה ותחבולה פנקסי החשבונות של המערערים אינם משקפים את היקף המכירות האמיתית בפועל, כי המערערים לא הוציאו קובלות בגין כל תקובליהם מכירות למפיצים, אך כן הנפיקו תלושי שכר פיקטיבים, הפחתתו סכומן של קובלות קיימות וכן כי דיווחיו של המערער למנהלו מע"מ בדבר היקף העסקאות החיבות במס עמדן על סכומים נמוכים אלה שהתקבלו בידייהם בין העסקאות בפועל באופן העונה להגדרת מסירת ידיעה כזאת. מדובר בקביעות של עובדה ובמצאי מהימנות, בהן ערכאת הערעור אינה נוטה להטעurb, ואף אנו, בנסיבות העניין, לא נהרג מכלל זה.

92. אשר לקיומו של היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירות, בית המשפט קמא הסיק מחומר הראות הנרחב, כי המערערים, פעלו באופן מתוכנן ושיטתי, היו מודעים לחבותם במס הchèלה על הכנסתותיהם ולטיב מעשיהם, היו מודעים לכך שספריו הנהלת החשבונות שלהם לא תאמנו את היקף פעילותם הכספית בפועל, ולפיכך כי דיווחיהם כזבים ונמוכים באופן מגמתי, ולמעשה התכוונו להשתמל מתשולם מס כדין.

בית המשפט קמא הביא בעניין זה מדובר בבית המשפט העליון בע"פ 5529/12 **אהוב ציון נ' מדינת ישראל** (9.11.2014) (להלן: "**ענין אהוב ציון**") לפיהם עקב אופיין המיחודה של העבירות בתחום המס בפרט, והעבירות הפסיקאליות בכלל, לא ניתן מרבית המקרים להוכיח את קיומו של היסוד הנפשי אלא על-ידי הנסיבות, התנהגותו ומעשיו החיצוניים של הנאשם. בית המשפט בעניין **אהוב ציון** התייחס בתור דוגמא למצב שבו נאשם מסתיר מקור הכנסתה מסויים או נעדך מסמכים נאותים או ספרי חשבונות נאותים, שראוי היה שיקיים בהתחשב בנסיבות -Connexie המלמדת על כוונתו להתחמק מתשולם מס.

אשר על כן, במקרה דנן, לאור העולה מכלול הראות בתיק, צדק בית המשפט קמא במסקנותו לפיה מהתנהגות המערער, כעולה מהראיות, בcircumstances הנסיבות, יש כדי להביא למסקנה בדבר כוונתו להתחמק ממש, ולפיכך אנו מאמינים את קביעותו של בית המשפט קמא אף בהקשר זה.

93. **כללו של דבר - לאחר שעינו בהכרעת הדין ובהודעת הערעור, ושמענו את טענות הצדדים בפנינו, הגענו למסקנה כי צדק בית המשפט קמא בהרשינו את המערערים בעבירות שיזוכו להם. משכך, דין הערעור על הכרעת הדין להידחות.**

94. אשר לערעור על גזר הדין - כלל הוא, כי ערכאת הערעור הדנה בהשגות על עונש שנגזר על הנאשם גוזרת מחדש את עונשו, אלא עליה לבחון את סבירות העונש שהוטל עליו (ראו: ע"פ 5316/13 **مسألة נ' מדינת ישראל** (9.12.2013)).

התערבות ערכאת הערעור בחומרת העונש שהוטל על ידי הערכאה הדינית מצומצמת למקרים חריגים של סטייה קיצונית מדיניות הענישה הרואה, או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין.

ראו בהקשר זה את האמור בע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013), שם הבהיר בית המשפט העליון כי גדרי התערבות נוטרו בעינם גם לאחר חקיקתו של תיקון 113 לחוק העונשין (פסקה 30 לפסק דין של כבוד השופט נ' סולברג):

"בעיקרו של דבר, דומני, ההלכה הנוגנת באשר להתערבות ערכאת הערעור

בעונשו של נאשם תיוותר על כנה גם לאחר חקיקתו של תיקון 113. קרי, גם בעידן שבא לפתחנו תוסיף דרך הכלל להיות שערצת הערעור לא תתערב בעונש שהוותה עליידי הערכא הדינונית, אלא אם העונש סוטה במידה קיצונית מרמת העונשה הרואיה, או כאשר נפללה טעות מהותית בגזר הדין, או בנסיבות מיוחדות אחרות אשר יצדיקו חריגה מהכלל. אין בעצם התקון שנעשה כדי לשנות מטעמי הגישה הנוגגת, המפקידה את עיקר שיקול הדעת בעונשה אצל הערכא הדינונית לעשות חכמתה על-פי המכשול שלפניה".

ראו גם את האמור בע"פ 6347/12 **מדינת ישראל נ' מרה** (13.5.2013) בפסקאות 16-17 לפסק דין של כבוד השופט ס' ג'ובראן:

"נקודות המוצא בערעור על גזר דין היא כי ערכאת הערעור תתערב בחומרת העונש שהוותל על ידי הערכא הדינונית רק במקרים שבהם ניכרת סטייה של ממש מדיניות העונשה הרואיה (ראו: ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשיילובסקי (3.7.2006); ע"פ 1242/97 גראנברג נ' מדינת ישראל (3.2.1998); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009)).

כל התערבות עצמה קובע חריג, ומאפשר לערכאת הערעור לתתערב בגזר הדין, מקום שהאייזון בין חומרת העבירות כשלעצמם ובנסיבות העניין, אל מול שיקולים פרטניים שעוניינם העבריין עצמו (כדוגמת עבורי הפלילי, נסיבות חייו, הסיכוי לשיקום), מחיבים גזירת עונש קל או חמוץ יותר מזה שקבעה הערכא הדינונית (ראו: ע"פ 4330/12 דעאס נ' מדינת ישראל (5.11.2012); ע"פ 4632/07 מדינת ישראל נ' יאיר אזרוי (31.10.2007); ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (3.1.2013))..."

95. בית המשפט קמא התחשב כראוי בערכאים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשו המערערים, במידה הפגיעה בהם, במדיניות העונשה הנוגגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וקבע כי מתוך העונשה הכלול למסכת העבריינית בה הורשו המערערים, הינו 12 עד 36 חודשים מאסר.

96. בית המשפט העליון עמד בעניין **עובד** על התכליות העומדות ביסוד האיסור על הימורים ומשחקים אסורים, בהן - ההכרה שאדם צריך להתרפנס מעובודה או משלה יד לגיטימיים ולא על דרך התעשרות מהירה התלויה בגורל וכן - מניעת התמכרות לhimורים בהתחשב בכך שמספרם של המפסידים בהימורים גדול מלהם המרוויחים מהם. מכאן שאדם המכוור להימורים עלול להביא את עצמו ומשפחתו להפסדים כספיים, באופן שהוא עלול לנTEL עליהם ועל החבורה בכללותה, וכן לדדררו לפשעה על מנת למנוע את הפסדיו או כדי להמשיך ולמן את ההימורים.

בית משפט הדגיש בעניין **עובד** כי תכליות אלו נוכנות ביותר שאשר להימורים מקוונים, שכן עבירות מקוונות מגידלות את מספר הקורבנות הפוטנציאליים והן משתלמות יותר עברו המבצע. בנוסף, יכולת האכיפה של מניעת עבירות מקוונות נחותה באופן יחסית לאור העובדה רשות האינטרנט המאפשרים למבצע העבירה להסנות את פעילותו ולהישאר אונומי ומאחר שעבירות מקוונות אינן מתחומות בתחום טריטוריה אחת מוגדרת. ואכן, בנסיבות ענייננו פועל החברות הזרות במדינות שונות מלאו בהן פועל המערערים, וקהל היעד שלהם - ציבור המהמרים הישראלי.

בעניינו, חומרת המקירה אף מתחדדת נוכח העובדה שהעבירות בוצעו במשר תקופה לא מבוטלת וככלפי ציבור רחוב של מהמרים.

יתרה מזאת, אמנם המערערים הורשו אף בסיוע לעבירה של ארגון או ערכית משחקרים, אלה שלעבירה זו נלווה גם עבירות של הלבנת הון ועבירות מס.

97. על הערכיים המוגנים בבסיס חוק אישור הלבנת הון, עמדנו בהרחבה לעיל, והם מניעת ערבות כספים שהושגו בדרך בלתי חוקית עם כספים "כספיים" והטעתם בח"י המשחר באופן המקשה מעקב אחריהם וכפועל יצא מכך ביצוען של עבירות (ראו גם: עניין **"שם טוב"**).

במקרה דנן, קבע בית המשפט כאמור, ובצדק, כי מידת הפגיעה בערכיים עליהם ביקש חוק אישור הלבנת הון להגן הייתה משמעותית ביותר, לאור היקףם של הכספיים שעברו תחת ידי המערערים ואשר "הולבנו" על ידם.

98. עבירות המס בהן הורשו המערערים טומנות בחובן פגעה קשה בח"י הכלכלה התקיינית, בקופה הציבורית ובעיקרון השוויון המתבטא בתשלום מס אמת על ידי כלל הנישומים (ראו: רע"פ 6095/06 לוי נ' מדינת ישראל (15.11.2006); רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל פ"ד נח(4) 381 (2004)), ונוכח ההיקפים בהן עסוקין מידת הפגיעה בנסיבות העניין אף בהיבט זה אינה קלה כלל ועיקר.

99. לאור נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורטו על ידי בית המשפט כאמור בדין ידינו לעיל וכפי שפורטו על ידי בית המשפט כאמור הדין, בהן - העובدة שלUberites קדם תכנון מוקדם והן בוצעו באופן שיטתי; הנזקים שנגרמו כתוצאה מביצוע עבירות; העובدة שהמעערר היה הרוח החיה והדמות הדומיננטית בניהולה של החברה; ועל סמך בחינת הפסיכה הנוגגת, כעולה מגזר דין של בית המשפט כאמור ומטעוני הצדדים בפנינו, לרבות הפסיכה בעניינם של הנאים האחרים במסגרת הפרישה בה עסקינו, הגענו לכלל מסקנה לפיה המתחם שקבע בית המשפט כאמור הוא הולם ורואו ואין כל הצדקה להתערב בו.

100. בית המשפט כאמור התייחס, בצדק, לשיקול הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות הימורים מקומות ועבירות כלכליות בהן טמון רוח כלכלי, והציג כי במקרה דין שיקולי הרתעה יגברו על נסיבותו האישיות של המערר, ויש להעניק להן משקל משמעותי. עבירותיהם של המערערים היו חמורות ונמשכו פרק זמן לא מבוטל. המערערים השתכרו מסווג לארגון הימורים, ואף ביצעו עבירות כלכליות נוספות. תרומותם של המערערים למערך הימורים, ולפיכך - להימורים שהתבצעו על ידי מהמרים הישראלים, היא רבה. תופעת הימורים היא בבחינת רעה חולה, הפגעתה במהמרים עצמן, במשפחותיהם ובחברה כולה, ושומה על בית המשפט לסייע להילחם בתופעה זו בדרך של הטלת עונשים מרתיעים.

101. גם קביעתו של בית המשפט כאמור לפיה לא קיימת הצדקה בנסיבות העניין לסתות מהמתחם לקוala או לחומרא, מקובלת עליינו. בית המשפט כאמור בבחן את המסמכים שהונחו בפניו מטעם ההגנה, המעידים על מצבאה הבריאותי של אשת המערר וכן על מצבו של בנים המוכר כנכחה וחיף זאת סבר כי אין בכך להצדיק סטייה מן המתחם, בפרט כאשר מדובר בעבירות שבוצעו למטרות כלכליות.

לצד זאת, בית המשפט קמא התחשב בנסיבות אישיות אלה לקולא, במסגרת הנסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירה, המשפיעות על מיקום המערער בתחום המתחם.

עוד התחשב בית המשפט קמא ל科尔א בעובדה שחלף זמן רב מאז ביצוע העבירות ועד למועד מתן גזר הדין, וכן התחשב בכך שהמעערער נעדך כל עבר פלילי.

102. שיקול נוסף שיש להביאו בחשבון הוא זה הנוגע לשאלת האם הוסר המחדל אם לאו. בפסקה הובהר לא אחת כי אין להמעט בחשיבותה של הסרת המחדל וביתרוניותו מהבחינה הכלכלית והחברתית. אמנם סילוק המחדל אינו רפואי את החטא מלכתחילה, אלא שמאחר שగלומה בו גם חרטה, לצד כמובן השלם החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה, ראוי הוא שיזקף ל科尔א בבוא הנאשם תחת את הדין (ראו: רע"פ 2638/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (28.4.2013); רע"פ 2407/05 **מן נ' מדינת ישראל** (11.7.2005)). המערער שלפנינו לא הסיר את המחדל ולפיכך שיקול זה אינו עומד לזכותו.

103. מצאנו לנכון להתייחס בהרחבה לעונשים שהוטלו על ידי הערכאה הדינית על הנאים האחרים בפרשה דן (לרבות תוכאות הערעוורים עליהם, ככל שהוגשו), וזאת על רקע טענותיו של המערער כי בית המשפט קמא החמיר עימיו החמורה יתרה וחרגה.

משה דרעהורש בבית המשפט קמא, על פי הودאותו שניתנה לאחר שמיעת חלק מהראיות, בסיווע לארגון או עירicit משחקים אסורים, הגרלות והימורים ועשויות פועלה ברכוש אסור ונגזרו עליו: מסר בפועל למשך 10 חודשים; הפעלת המאסר על תנאי בן 7 חודשים בחופף -כך שסה"כ ירצה 10 חודשים מסר בפועל; מסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים; קנס כספי בסך 10,000 ₪. כספי של דרעה לא חולטו לאחר שבית המשפט קמאקבע כי משוחלו הכספי שנטפסו בחברה בגזרי דין של המעורבים האחרים, אין מקום לחילוט בעניינו.

על גזר דין של בית המשפט קמא בעניינו של דרעה הוגשו שני ערעוורים - ערעור המדינה על קולת העונש (עפ"ג 6725-01-17-26895) וערעورو של דרעה על חומרת העונש (עפ"ג 6725-01-17). במסגרת דין מאוחד בשני הערעוורים קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט והסכימו לדחיה הדנית של הערעוורים כך שגזר הדין של בית המשפט קמא יעמוד על כנו על כל רכיביו.

יאיר אזרי הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בסיווע לארגון או עירicit משחקים אסורים, הגרלות והימורים ונדון למסר לתקופה של 4 חודשים, אשר ירצה בדרך של עבודות שירות; 6 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך של 15,000 ₪.

יאיר אזרי ערער הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין (עפ"ג 66392-01-17). במסגרת הדיון הראשון בתיק חזר בו יair אזרי מהערעור על הכרעת הדין והתמקד בנסיבות הנוגעים לחומרת העונש. בהמשך הודיעו הצדדים כי הם הגיעו להסכמה לפיה יair אזרי חוזר בו מהערעור על גזר הדין וירצה 4 חודשים שירות כפי שנקבע בגזר הדין, וכי הקנס ישולם על ידו בתשלומים.

ויאל אזרי הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בסיווע לארגון או עירicit משחקים אסורים, הגרלות והימורים, עשויות פועלה ברכוש אסור, שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס ומיסירת ידיעה כוחבת או

מסירת דוח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור. ונגזרו עליו 18 חודשים מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; כס נס בסך 100,000 ₪.

יואל אורי ערער הן על הכרעת הדיון והן על גזר הדיון (ע"פ 17-04-18438). במהלך הדיון בתיק קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט והגיעו להסדר לפיו הערער על הכרעת הדיון ידחה ואילו תקופת מאסר של יואל אורי תופחת ותעמוד על 15 חודשים מאסר בפועל, תוך התחשבות, בין היתר, בעובדה שנטול אחריות על מעשיו, כפי שניתן למדוד מחרזרתו מהערעור. נימוק זה הובא באופן מפורש בפסק הדיון.

נאשימים נוספים אליהם התייחס בית המשפט קמא בגין גזר הדיון הם: רונלד אפשטיין- שלhalbיל מהמערער לא הורשע בעבירות מס, ודינו נגזר לאחר שהודה והורשע במסגרת הסדר טיעון. על אפשטיין הוטלו שנת מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, כס נס בשיעור של 150,000 ₪, התchia'bot בסך 250,000 ₪ וחילוט בסך 700,000; גולן שאול ששימש כMapView ושליח במערערת והורשע, במסגרת הסדר טיעון, רק בסיווע בארגון הימורים,ណון ל-5 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וחילוט של 150,000 ₪; אייר אושר, שהעניק שירותים מסוימים למערערת, הורשע במסגרת הסדר טיעון, רק בסיווע לארגון הימורים ונណון למאסר על תנאי וחילוט של 25,000 ₪; לזר-רלף רוז, שביצע הזרמת של הדפסות כרטיסי "קאש כארד", "ואליו כארד" ו"ק"י כארד" מבית דפוס עבור המערערת וסייע להקמת תוכנה לניהול כרטיסי ה"קאש כארד" עבור המערערת, הורשע, במסגרת הסדר טיעון בסיווע להימורים ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וחילוט של 70,000 ₪.

104. מן האמור עולה כי מלבד העובדה שהמערער שבפניו הוא הדמות הדומיננטית ביותר בפרשה, שכן הוא, כפי שצין בית המשפט קמא, הקים את המערערת במסגרת תאגידית לפעילות האסורה, היה אחראי על התנהלותה הכלכלית והחובונאית, שימש מורה החתימה מטעמה והתקשר בשמה מול חברות הזרות בחו"ל, והוא היה היחיד שלא הודה ולא נטל אחריות על מעשיו, אף לא בפניו ערכאת הערעור.

105. העובדה כי המערער ניהל את היליך עד תומו ולא הביע כל חרטה, הובאה בחשבון על ידי בית המשפט קמא, כצצין כי מאחר שהמערער בחר שלא ליטול אחריות על מעשיו, הוא אינו זכאי להקללה עונשנית כפי שזכה לה הנאשימים האחרים שהוו. המערער, אף בשלב הדיון בערעור, סירב ליטול כל אחריות ולא הביע כל חרטה, ולפיכך אינו זכאי לאוותה הקללה לה זכו הנאשימים האחרים בפרשה.

106. אף באשר לחייב מכך את החלטת בית המשפט קמא מأזנות ומודקמת. שההורשו המערערים בעבירה מכוח חוק הלבנת הון, מתחייב כעקרון חילוט רכושם, כאשר הימנעות מכך היא החריג לכל (ע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל (4.11.2010)). בנסיבות העניין, כעולה מחומר הראיות, עיקר הכספיים שחולטו הם פירות ביצוע העבירה, המהווים את תקובלן מכירת כרטיסי הימורים, אשר אמרוים הי, לאחר ניכוי העמלה, הגיעו לידי חברות הזרות ולפיכך חילוטם מתבקש.

107. לעניין טענת המערערם לפיה לחברת הי גם הוצאות לגיטמיות, כך שלא כל הכספיים שננתפסו היו קשורים לסיווע לארגון הימורים, נבהיר כי טענה זו לא נתמכה בראיות, וכי ממילא בפסקה הובחר כי חוק איסור הלבנת הון מאפשר לחטט ממל宾 ההון רכוש בשווי הרכוש בו נעבירה העבירה כולה, גם אם הסכם אותו קיבל המל宾 כעמלה על פעולותיו היה נמור יותר (ראו: ע"פ 6145/15 פישר נ' מדינת ישראל (25.10.2015)).

108. גם בעניין החילוט ביקש המערער לגזר גירה שווה מענינים של האחרים, אך לא מצאנו כי השוואה זו פועלת לזכותו. כך, בכל הנוגע לאפשרין, הבהיר המשיבה כי במסגרת הסדר שנערך עמו סוכם כי מtower סך של 989,965 ₪ שנתפסו, יחולטו 700,000 ₪ ועוד 150,000 ₪ שולמו כקנס, כך שבפועל הוחזו לאפשרין 14% מכיספי התפיסה, ולא מעל ל-30% כפי שטענו המערערם. זאת ועוד, להבדיל מכיספי המערערם שנתפסו, הרי שככל הנוגע לדירית המגורים של המערער ורعيתו, לא הורה בית המשפט קמा על חילוֹתָה, מtower התחשבות במצבם הרפואי של אשתו ובנם, הנסמך על שולחנם.

לאור כל האמור, אנו מוצאים כי החלטת בית המשפט קמא גם בכל הנוגע לחילוט הרכוש מידית וראיה.

109. על יסוד האמור, אנו דוחים אף את הערעור גם על גזר הדין.

המערער יתייצב לריצויו מסרו בבית סוהר הדרים, ביום 6.3.2018 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות וגזר דין של בית המשפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב עונשי המאסר יעדמו בתוקפם עד התקציבתו של המערער לריצויו עונשו.

ניתן היום, י"ד טבת
תשע"ח, 01 ינואר
2018, בנסיבות ב"כ
הצדדים והמערער.

שמעאל בורנשטיין, שופט   זהבה בוסטן, שופטת

abrahem tal, נשיא
אב"ז